

רשומות

הצעות חוק

25 ביולי 1994

2299

י"ז באב התשנ"ד

עמוד

הצעת חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (תיקוני חקיקה), התשנ"ד-1994 588

תיקונים עקיפים:

תקנות שעת הירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית)

חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952

פקודת מס הכנסה

חוק מס שבה מקרקעין, התשכ"ג-1963

חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975

חוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969

חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968

חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980

חוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972

חוק מס מקביל, התשל"ג-1973

חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התשל"ל-1970

פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985

פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970

חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975

[869]

**הצעת חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (תיקוני חקיקה),
התשנ"ד-1994**

פרק א': מטרת החוק

1. מטרת החוק זה מטרתו ליישם את ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין ישראל לבין הארגון לשחרור פלסטין ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994) והמסמכים שוללו אליו, וכן להסדיר עניינים הכרוכים ביישום כאמור.

פרק ב': סמכות שיפוט ועזרה משפטית

2. תוקפן של תקנות־שעת־חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967¹ (להלן - החוק להארכת תוקפן של תקנות־שעת־חירום - עזרה משפטית), מוארך בזה עד יום י"ז באייר התשנ"ט (3 במאי 1999), בתיקונים שלהלן:
(1) בתוספת לחוק להארכת תוקפן של תקנות־שעת־חירום - עזרה משפטית, לפני תקנה 1 יבוא: "פרק א': פרשנות";

(2) בתקנה 1 -

(א) בהגדרה של "אזור", אחרי "חבל עזה" יבוא "למעט שטחי עזה ויריחו";

(ב) הגדרת "היום הקובע" - תימחק;

ד ב ר י ה ס ב ר

פרק א'

כמו כן תורחב תחולת הוראות החוק החל בישראל לענין ביירות משפט ועבירות מינהליות כלפי ישראלים ולענין מתן צווים בידי בית משפט בישראל בהליך פלילי.

2. בתקנות יתוסף סימן שענינו יישום הוראות ההסכם בדבר העזרה המשפטית בין ישראל לבין שטחי עזה ויריחו, בהתאם לכך יינתנו לבתי המשפט בישראל סמכויות להוציא צווים הן בענינים פליליים והן בענינים אזרחיים, במטרה לקיים את החליכים שלגביהם התחייבה ישראל לתת עזרה משפטית לרשות הפלסטינית. כמורכב יענקו סמכויות מפורטות למשטרה באותה מגמה, על פעולות העזרה המשפטית יהיה אחראי מי שיתמנה בידי שר המשפטים (להלן - הממונה על העזרה המשפטית), הוא יקבל את הפניות לעזרה משפטית מאת הרשות הפלסטינית המוסמכת והוא יעביר אל הרשות הפלסטינית את הבקשות לעזרה כאמור מטעם ישראל. הוא יבדוק את חוקיותן של הבקשות לעזרה משפטית המוגשות בידי הרשות הפלסטינית ואת התאמתן להוראות ההסכם ויעבירן לגופים המופקדים בישראל על ביצוע הפעולות המבוקשות לפי סוגן.

באשר להעברת מבוקשים לרשות הפלסטינית, לא יהולו הליכי ההסגרה לפי חוק ההסגרה, התשנ"ד-1954, בשל השוני שיש בין העברת מבוקש לרשות הפלסטינית

פרק זה מבהיר את מטרת החוק, דהיינו כי תיקוני החקיקה הנכללים בו וההוראות הנוספות מתחייבים מההסכם שנחתם בין מדינת ישראל לבין אש"פ בקהיר ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994) (להלן - ההסכם).

פרק ב'

1. פרק זה מיועד לתקן את תוכן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967 (להלן - התקנות), בין לשם תיקון הליקויים שבהן כפי שהתגלו עם הפעלתן בשטח ובין לעורך התאמתן להוראות ההסכם ובכלל זה הארכת תוקפן עד יום י"ז באייר התשנ"ט (3 במאי 1999), שהוא התאריך שלפיו אמורה להסתיים תקופת הביניים כאמור בהצהרת העקרונות על הסדרי ביניים של הממשל העצמי, שנחתמה בין ישראל לבין המשלחת הפלסטינית בשיחות השלום במזרח התיכון שהתקיימו באוסלו (להלן - הסכם אוסלו).

בהתאם לכך תורחב סמכות השיפוט של בתי המשפט בישראל כלפי ישראלים, כך שהיא תחול לא רק על ישראלים שעברו עבירות באזור אלא גם על אלה שעברו עבירות בשטחי עזה ויריחו, שכן על פי ההסכם אין סמכות שיפוט לרשות הפלסטינית על ישראלים.

¹ פורסם בכתבי אמנה, כרך 32, עמ' 1.
² ס"ח התשכ"ח, עמ' 20.

(ג) אחרי הגדרת "אזור" יבוא:

"שטחי עזה ויריחו" – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"ההסכם" – ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין הארגון לשחרור פלסטין ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);

"הרשות הפלסטינית" – הרשות הפלסטינית שהוקמה בשטחי עזה ויריחו על פי ההסכם;

"המשטרה הפלסטינית" – המשטרה הפלסטינית שהוקמה בשטחי עזה ויריחו על פי ההסכם;

"ישראלי" – כל אחד מאלה:

(1) אדם הרשום במרשם האוכלוסין, לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965³;

(2) תאגיד הרשום בישראל או תאגיד שהוקם על פי דין בישראל;

"אדם הנמצא בישראל" – לרבות ישראלי ולרבות תאגיד הפועל בישראל או שהשליטה בו היא בידי ישראלי;

(3) אחרי תקנה 1 תבוא הכותרת: "פרק ב': סמכות שיפוט";

(4) בתקנה 2 –

(א) במקום תקנות משנה (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) בנוסף לאמור בכל דין יהיה בית משפט בישראל מוסמך לדון לפי הדין הישראלי, אדם הנמצא בישראל או באזור על מעשהו או מחדלו שאירעו באזור, וכן ישראלי על מעשהו או מחדלו שאירעו בשטחי עזה ויריחו והכל אם המעשה או המחדל היו עבירה אילו אירעו בתחום השיפוט של בתי המשפט בישראל.

(ב) הוראות הדין החל בישראל בנוגע לעבירות של ברירת משפט ולעבירות מינהליות יחולו, לגבי ישראל, גם על עבירות כאמור שעבר באזור או בשטחי עזה ויריחו ושאלו היו נעברות בישראל היו עבירות כאמור."

(5) אחרי תקנה 2 יבוא:

"סמכויות נוספות 2א. (א) לבית משפט בישראל יהיו כל הסמכויות הנתונות לו על פי הדין בישראל בקשר לעבירות שהוא מוסמך לדון בהן על פי כל דין גם לענין צוים שיש לבצעם באזור, או שיש לבצעם בשטחי עזה ויריחו לפי פרק ג' סימן ב'.

ד ב ר י ה ס ב ר

להעביר מבוקש ישראלי לרשות הפלסטינית ונקבעו גם הוראות מיוחדות לגבי תיירים.

העזרה המשפטית שתינתן בידי ישראל לרשות הפלסטינית תהיה כפופה לטייגים מקובלים, כגון שלא

לעומת העברתו למדינת חוץ, אולם נקבע הסדר ברוח האמור בחוק ההסגרה ובהתאם להוראות המיוחדות של ההסכם בענין זה. על ביצוע הליך זה מופקד גם הממונה על העזרה המשפטית. עוד מובהר בחוק המוצע כי לא ניתן

³ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270; התשמ"ג, עמ' 20.

(ב) בית המשפט בישראל רשאי להתיר בצו האזנת סתר לפי פרק ג' לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979⁴, לישראלי הנמצא באזור או בשטחי עזה ויריחו.

22. (א) צו עיכוב יציאה מן הארץ, שנתן בית משפט בישראל בענין פלילי או אזרחי, או שניתן בהליך של הוצאה לפועל, אין בו כדי למנוע יציאה מישראל לאזור או לשטחי עזה ויריחו, אלא אם כן נאמר בו אחרת.

(ב) צו עיכוב כאמור כוחו יפה למנוע יציאה אל מחוץ לישראל גם מן האזור ומשטחי עזה ויריחו⁵;

(6) אחרי תקנה 22 תבוא הכותרת:

**"פרק ג': עזרה משפטית
סימן א' – האזור"**

(7) בתקנה 55 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "לגבי קטין תושב האזור" יבוא "או כאמור בסעיף 38 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁵ (להלן – חוק העונשין), לגבי תושב האזור";

(ב) בסעיף קטן (ב), ההגדרה "קטין" – תימחק;

(8) אחרי תקנה 6(ג) יבוא:

"(ד) תושב שטחי עזה ויריחו שניתנו נגדו פקודת מעצר או צו מעצר בישראל יהיו מעצרו והחזקתו במעצר ניתנים לביצוע באזור בדרך שמבצעים באזור פקודת מעצר או צו מעצר."

(9) אחרי תקנה 6ד יבוא:

6ה. חבר המשמר האזרחי בישובים "חבר המשמר האזרחי בישובים לענין משמר אזרחי בישובים, יראוהו כשוטר לענין חוק המשטרה (נכים וגספים), התשמ"א-1981⁶;"

(10) תקנה 8 תסומן 17;

(11) אחרי תקנה 7 יבוא:

"סימן ב' – שטחי עזה ויריחו"

8. (א) לצורך ביצוע נספח III להסכם יהיו לבית המשפט בישראל הסמכויות הבאות:

(1) בענינים פליליים –

(א) לתת, לפי הדין הישראלי, צווים, לשם ביצוע בישראל של פעולות חקירה, לרבות צווי מעצר, על פי בקשת רשות פלסטינית מוסמכת, לצורך חקירה שהיא מנהלת; צו לפי פסקה זו ישמש אסמכתה להעברת תוצאות פעולת החקירה לרשות הפלסטינית המוסמכת;

⁴ ס"ח התשל"ט, עמ' 118.

⁵ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁶ ס"ח התשמ"א, עמ' 163.

(ב) לתת, לפי הדין הישראלי, צווים לגבי אדם הנמצא בישראל לשם ביצועם של צווי הבאה, שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו בענין פלילי שבתחום סמכותו;

(ג) לתת, לפי הדין הישראלי, צווי עיכוב יציאה מן הארץ לגבי חשוד, נאשם או נידון הנמצא בישראל ואינו ישראלי, לגבי תושב שטחי עזה ויריחו או לגבי תושב האזור, לצורך ביצוע צו שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו, בענין פלילי שבתחום סמכותו;

(ד) לתת צווים למעצרו של אדם שהוא חשוד, נאשם או נידון שטרם ריצה את מלוא עונשו, בעבירה שיש לבית משפט בישראל סמכות לגביה, לצורך העברתו משטחי עזה ויריחו לישראל, הכל בכפוף לתקנות אלה;

(2) בענינים אורחיים -

(א) לתת, לפי הדין הישראלי, צווים למתן סעד זמני שביצועם בישראל, לצורך הליך אורחי שמנהלת רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו בענין שבתחום סמכותה;

(ב) לתת, לפי הדין הישראלי, צווים לגבי תושב שטחי עזה ויריחו הנמצא בישראל, לשם ביצועם של צווי הבאה שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו בענין אורחי שבתחום סמכותה;

(ג) לתת, לפי הדין הישראלי, צווי עיכוב יציאה מן הארץ לביצוע צו שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו בענין אורחי שבתחום סמכותה;

(3) כל סמכות אחרת הדרושה לבית משפט לביצוע נספח III להסכם בנוגע לענין פלילי או אורחי;

(ב) לא יינתן צו מעצר לפי בקשת הרשות הפלסטינית אלא אם כן הבקשה למתן הצו נתמכה בצו מעצר של בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו.

9. (א) לצורך ביצוע נספח III להסכם יהיו למשטרת ישראל הסמכויות הבאות:

סמכויות משטרת ישראל

(1) לגבות הודעה מאדם הנמצא בישראל, שהודעתו דרושה לצורך חקירה פלילית שמנהלת המשטרה הפלסטינית; גביית ההודעה תהיה בנוכחות שוטר פלסטיני, למעט במקרים מיוחדים כפי שתקבע משטרת ישראל; על גביית הודעה כאמור יחולו הוראות פקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁷;

ד ב ר י ה ס ב ר

להורות שלא תינתן עזרה משפטית לרשות הפלסטינית אם היא מצדה אינה מקיימת את התחייבויותיה על פי ההסכם, בכך שהיא נמנעת מביצוע פעולות עזרה משפטית שביקשה ישראל.

תינתן עזרה משפטית הפוגעת בתקנת הציבור או שלא תיעשה פעולת חקירה עבור הרשות הפלסטינית, אלא אם כן נוכח הממונה על העזרה המשפטית כי הפעולה המבוקשת קשורה לעבירה שנעברה. בנוסף לכך הוסמך שר המשפטים

⁷ חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 439 (א) 467.

- (2) לעשות פעולות חקירה בישראל, לצורך חקירה שמנהלת המשטרה הפלסטינית, ולהעביר את תוצאותיהן אליה;
- (3) להעביר למשטרה הפלסטינית, בהתאם להסדרים מוסכמים מיוחדים ועל אף האמור בכל דין, מידע מהמרשם הפלילי, ממאגר טביעות אצבעות של השודים, ממרשם בעלות רכב, ממרשם האוכלוסין וכן מידע אחר והפצים הדרושים לצורך החקירה, והכל כפי שיוסכם באמור;
- (4) למסור בישראל הזמנות למשפט שהוציאה רשות שיפוטית בשטחי עזה ויריחו, וכן לבצע צווי הבאה שניתנו על ידי בית משפט בישראל לפי תקנה 8;
- (5) לעצור וכן להעביר לרשות הפלסטינית מבוקש על פי צו של הממונה לפי תקנה 12;
- (6) לבצע צווי עיכוב יציאה מן הארץ שהוציא בענין פלילי בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו לגבי תושב שטחי עזה ויריחו או תושב האזור.
- (ב) בביצוע סמכויותיו לפי תקנה זו יחול על שוטר הדין החל עליו שעה שהוא פועל לביצוע סמכויות מסוג זה לפי הדין בישראל.
- (ג) דינה של הודעה שנגבתה בידי המשטרה הפלסטינית בנוכחות שוטר ישראלי כדין הודעה שנגבתה על ידי השוטר הישראלי שהיה נוכח בגבייתה.
- (ד) לענין סעיף זה יראו כשוטר גם מי שהוענקו לו סמכויות שוטר או מי שהוסמך לערוך חקירות לפי סעיף 109 להוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁸, סעיף 186 לפקודת המכס [נוסח חדש]⁹, סעיף 20 לחוק מס קניה (טובין ושירותים) התשי"ב-1952¹⁰, וסעיף 227 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]¹¹.
- (ה) ישראלי המתייצב למתן עדות בבית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו בענין פלילי ולוהו בידי שוטר או חייל, שיהיה נוכח גם בעת מתן העדות, אלא אם כן הישראלי ויתר על כך.
10. (א) שר המשפטים ימנה מי שכשיר להתמנות שופט מחוזי כממונה על העזרה המשפטית (להלן – הממונה); הממונה יהיה אחראי על פעולות העזרה המשפטית לפי פרק זה.
- (ב) הממונה יקבל בקשות לעזרה משפטית מטעם הרשות הפלסטינית, יעביר לה בקשות כאמור מטעם ישראל ויפעל בכל הנדרש ליישום פרק זה ונספח III להסכם, לאחר שנוכח כי נתמלאו התנאים הדרושים למתן עזרה משפטית.

ממונה על
העזרה המשפטית

⁸ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.
⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.
¹⁰ ס"ח התשי"ב, עמ' 344.
¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

(ג) פעולה של עזרה משפטית לפי פרק זה תבצע לפי בקשת הממונה בידי מי שמבצע פעולות מסוג זה בישראל ובדרך שהיא מבוצעת כרגיל בישראל, אלא אם כן נאמר אחרת בתקנות אלה.

(ד) לבקשות של הרשות הפלסטינית ולמסמכים הנלווים להן יצורף תרגום מאושר לעברית, ולבקשות המוגשות לרשות הפלסטינית יצורף תרגום מאושר לערבית.

11. (א) לא תיעשה פעולה לפי פרק זה אם היא עלולה, לדעת היועץ המשפטי לממשלה, לפגוע בריבונות מדינת ישראל, בבטחונה, בתקנת הציבור או בענין חיוני אחר של מדינת ישראל.

סייגים לעזרה משפטית

(ב) לא יימסר מידע לפי ההסכם אלא לאחר שמקבל המידע התחייב, בדרך כלל או לענין מסוים, שלא ייעשה בו שימוש אלא למטרה שלשמה נמסר ושיבטיח שמירת סודיותו של המידע, במקרים שבהם על פי הדין יש לשמור על סודיות כאמור.

(ג) לא תיעשה פעולת הקירה לפי ההסכם בענין חשד לעבירה, אלא אם כן הוכח, להנחת דעתו של הממונה, כי הפעולה המבוקשת קשורה לעבירה שנעברה.

(ד) שר המשפטים רשאי להורות שפעולות עזרה משפטית שביקשה הרשות הפלסטינית לא ייעשו אם היא נמנעת מעשיית פעולות כאלה כשישראל מבקשת את עשייתן.

12. (א) הממונה רשאי על פי בקשה של הרשות הפלסטינית, לצוות בכתב על מעצרו של מבוקש ועל העברתו אליה; "מבוקש", לענין תקנה זו – מי שאינו ישראלי והוא השוד, נאשם או נידון שטרם ריצה את מלוא עונשו, בעבירה שהיא בסמכות השיפוט של הרשות הפלסטינית.

העברת מבוקש לרשות הפלסטינית

(ב) בקשה כאמור תהיה מנומקת ונתמכת בצו מעצר שהוציא בית משפט מוסמך בשטחי עזה ויריחו.

(ג) מבוקש שנעצר לפי תקנת משנה (א), יובא תוך 48 שעות לפני הממונה, לצורך שמיעתו והחלטה על העברתו.

(ד) הממונה יהיה רשאי להאריך את מעצרו של המבוקש עד להחלטתו בענין בקשת ההעברה.

(ה) נוכח הממונה כי נתמלאו התנאים להעברת המבוקש, רשאי הוא לצוות על העברתו; צו כאמור ישמש אסמכתה להחזקת המבוקש במעצר עד להעברתו למשמורתה של הרשות הפלסטינית.

(ו) הממונה רשאי לצוות בכתב על מעצר מבוקש, שהרשות הפלסטינית עומדת לבקש את העברתו, אם ביקשה זאת הרשות הפלסטינית ואם הוא סבור כי המעצר דרוש להבטחת העברתו של המבוקש; ובלבד שהמבוקש לא יוחזק במעצר לתקופה העולה על 7 ימים בטרם הוגשה הבקשה להעברתו; מבוקש שנעצר כאמור יובא תוך 48 שעות לפני הממונה לצורך החלטה על המשך מעצרו.

(ז) על אף האמור בתקנה זו, לא יועבר מבוקש לרשות הפלסטינית באחד מאלה:

(1) רינה של העבירה שבשלה התבקשה ההעברה הוא עונש מוות, והרשות הפלסטינית לא החחיבה שלא יוטל עליו עונש כאמור, או שאם יוטל, יוחלף בעונש קל מזה;

(2) הרשות הפלסטינית לא התחייבה שהמבוקש לא יועמד לדין בשטחי עזה ויריחו בשל עבירה אחרת מזו שבשלה התבקשה העברתו.

(ח) העברתו של מבוקש שהוא תושב מדינת חוץ תהיה כפופה להוראות ההסכם, בתיאום עם מדינת המוצא שלו ובשים לב לאמנות בין-לאומיות שישאל צד להן; אולם מבוקש תושב חוץ שלא הועבר לרשות הפלסטינית ניתן להעמיד לדין בישראל, אם החליט על כך היועץ המשפטי לממשלה והרשות הפלסטינית הסכימה לכך.

(ט) הממונה רשאי לעכב את העברתו של מבוקש אם הוא נמצא במעצר או במאסר בישראל – עד תום תקופת מעצרו או מאסרו.

(י) אין בתקנה זו כדי למנוע פעולה לפי כל דין כלפי מי שנמצא שלא כדין בישראל.

13. (א) בקשה להעביר מהרשות הפלסטינית לישראל חשוד שיש לבית משפט בישראל סמכות שיפוט לגביו על פי כל דין וטרם הוגש עליו כתב אישום, תהיה נתמכת על ידי צו מעצר של בית משפט; בקשת המעצר תוגש באישור היועץ המשפטי לממשלה, ויצוין בה כי יש יסוד סביר לכך שנעברה עבירה בירי החשוד.

העברת חשוד
לישראל

(ב) חשוד שהועבר לישראל לפי בקשה כאמור, זכאי להיעזר בתקופת החקירה בעורך דין לפי בחירתו ולענין זה יתולו הוראות סעיף 29 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982¹², למעט סעיף קטן (ו).

14. תושב שטחי עזה ויריחו, אשר נידון למאסר בבית משפט בישראל, יהיה עונשו, במידה שלא בוצע בישראל, ניתן לביצוע בשטחי עזה ויריחו שהוא תושב בהם, זולת אם התנגד לכך; ביצוע עונש כאמור יהיה בכפוף להסדרים שייקבעו בהסכם בין ישראל לבין הרשות להסדרים שייקבעו בהסכם בין ישראל לבין הרשות הפלסטינית, ועל-פי צו של שר המשפטים בהתייעצות עם שר הבטחון או שר המשטרה, לפי הענין.

העברת פלסטיני
שנדון בישראל

15. שר המשפטים רשאי לקבוע בצו הוראות ברבר –

עזרה משפטית
בענינים אזרחיים

(1) המצאתם בישראל של מסמכים שהוציאה רשות שיפוטית מוסמכת בשטחי עזה ויריחו בענינים אזרחיים;

(2) הוצאתם בישראל של צווים למתן סעד זמני, לצורכי הליכים בענינים אזרחיים המתנהלים ברשות שיפוטית כאמור;

(3) דרכי נבייתה בישראל של ערות לצורכי הליכים אזרחיים המתנהלים ברשות שיפוטית כאמור;

¹² ס"ח התשמ"ב, עמ' 45.

(4) אכיפתם וביצועם בישראל של פסקי דין חלוטים שנתנה רשות שיפוטית כאמור בענינים אזרחיים;

(5) הכרה או אישור של מסמכים שהוציאה או אישרה רשות שיפוטית כאמור.

ביצוע 16. שר המשפטים רשאי להתקין צווים לצורך ביצוע פרק זה¹³;

(12) בתוספת לתקנות, אחרי פסקה 12 יבוא:

"13. חוק אמנת האג (החזרת ילדים הטופים), התשנ"א-1991¹⁴."

פרק ג': שחרור אסירים וחסינות מהעמדה לדין

3. (א) יישומו של סעיף 20 להסכם בדבר שחרורם של אסירים שנידונו בבית משפט בישראל ושל עצורים על פי צו של בית משפט בישראל או בהעברתם של אסירים כאמור לרשות הפלסטינית, יהיה על פי החלטה של ועדה, שימנה שר המשפטים לענין זה ולפי אמות מידה שקבעה הממשלה.

(ב) החלטת הועדה תהיה אסמכתה לשחרורו של אסיר או עצור או להעברתו של אסיר לרשות הפלסטינית.

(ג) הועדה רשאית להתנות את שחרורם או העברתם של אסירים או עצורים כאמור בסעיף קטן (א) בתנאים, ומשהופר תנאי מתנאי השחרור או ההעברה רשאי בית המשפט בישראל (הועדה) לצוות כי המשוחרר ירצה את יתרת תקופת מאסרו.

4. (א) מי שכניסתו לשטחי עזה ויריחו אושרה כהתאם להסכם כמפורט בסעיף 20(5) שבו, לא יועמד לדין על עבירה שהוא חשוד שעבר אותה לפני יום כ"ז באלול התשנ"ג (13 בספטמבר 1993).

(ב) תחילתו של סעיף זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).

פרק ד': הוצאה מישראל

5. אחרי סעיף 13 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952¹⁴, יבוא:

"הוצאה מישראל 13 א.א. (א) בסעיף זה -

ד ב ר ו ת ס ב ר

צבא-הגנה לישראל, לפי הענין, כדי שהחלטת הועדה, שבה הותנה השחרור בתנאים, תהיה אפקטיבית, מוצע להסמיך את בית המשפט בישראל (או את הועדה לפי גרסה אחרת), לצוות על החזרתו למאסר של משוחרר שהפר את תנאי השחרור.

פרק ד'

1. בפרק זה מוצע תיקון לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, וענינו קביעת הסדר מינהלי להוצאתם מישראל של תושבי עזה ויריחו שנכנסו לישראל שלא כדין או השוהים בה בניגוד לתנאי ההיתר.

פרק ג'
תכליתו של פרק זה ליישם את התחייבויותיה של מדינת ישראל לפי סעיף 20 להסכם, בכל הנוגע לשחרור אסירים ועצורים והימנעות מהעמדה לדין של פלסטינים מחוץ לארץ החשודים שביצעו עבירה לפני חתימת הסכם אוסלו ושכניסתם אושרה לשטחי עזה ויריחו על פי ההסכם.

על פי המוצע, שחרור האסירים והעצורים ייעשה על פי החלטה של ועדה שימנה שר המשפטים ולפי אמות מידה שתקבע הממשלה. הליך זה יבוא במקום ההליך של מתן חנינה מאת נשיא המדינה או ראש המטה הכללי של

¹³ ס"ח התשנ"א, עמ' 148.
¹⁴ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

"שטחי עזה ויריחו" – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקהיר בין ישראל לארגון לשחרור פלסטין ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994):

"אזור" – יהודה ושומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;
"קצין משטרה" – קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, שהסמיכו המפקח הכללי של המשטרה לצורך סעיף זה;
"היתר" – כמשמעותו בצו לענין היתר כניסה לתושבי יהודה ושומרון ושטחי עזה ויריחו, המותקן לפי סעיף 17(ב).

(ב) בנוסף לאמור בכל דין, רשאי קצין משטרה לצוות בכתב על הוצאתו מישראל של תושב שטחי עזה ויריחו, או תושב אזור (להלן – תושב) השהה בישראל ללא היתר או שלא בהתאם לתנאי ההיתר, או שהורשע בעבירה לפי סעיף 12.

(ג) לא יהליט קצין משטרה על הוצאה כאמור אלא לאחר שנתן לתושב הזדמנות להשמיע את דבריו; קצין המשטרה יערוך רו"ח בכתב שבו יפורטו טיעוני התושב ונימוקי ההחלטה.

(ד) ההחלטה דבר הוצאתו מישראל של תושב תשמש אסמכתא להחזקתו במעצר עד להוצאתו, ובלבד שלא יחזק במעצר לתקופה העולה על 7 ימים.

(ה) מי שהוצא מישראל על פי סעיף זה יפקע ההיתר שבאמצעותו נכנס לישראל.

פרק ה': הגבלת הרשות הפלסטינית והארגון לשחרור פלסטין

הגדרות 6. בפרק זה –

"אסיפה" – לרבות תהלוכה, עצרת או כנס;

"הרשות הפלסטינית" ו"שטחי עזה ויריחו" – כהגדרתם בתקנות שעת חירום (יהודה ושומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967¹⁵;

"נציגות" – לרבות כל מוסד, משרד או סניף.

דברי הסבר

הגולן, התשכ"ח-1968, המסדיר כיום מבחינת הדין בישראל, את כניסתם של תושבי השטחים לישראל.

פרק ה'

1. בהסכם (סע' 6)3 (שם) התחייב אש"פ כי משרדי הרשות הפלסטינית (the Palestinian Authority) ימוקמו ברצועת עזה ובאזור יריחו.

כדי להבטיח קיום התחייבות זו, ובמגמה למנוע פעילות מדינית-שלטונית, הסותרת את ההסכם, או שאינה מתיישבת עם ריבונותה של מדינת ישראל, מצד אש"פ או

2. הצורך בהסדר החדש נובע משינוי מעמדם של שטחי עזה ויריחו עקב ההסכם באופן שלא ניתן עוד לעשות שימוש בכלים המשפטיים הקיימים להוצאתם מישראל של תושבי שטחים אלה השהים בישראל שלא כדין. ההסדר חל גם על תושבי אזור יהודה ושומרון שאינם תושבי שטח יריחו.

3. במקביל לתיקון האמור יוציא שר הפנים צו חדש אשר יהליף את צו הכניסה לישראל (פטור תושבי יהודה ושומרון, רצועת עזה וצפון-סיני, מרכז-סיני, מרחב-שלמה ורמת-

¹⁵ ס"ח התשכ"ח, עמ' 20.

7. (א) הרשות הפלסטינית לא תפתח נציגות, לא תפעיל אותה ולא תקיים אסיפה מטעמה או בחסותה בשטח שהוא מחוץ לשטחי עזה ויריחו, ואשר המשפט, השיפוט והמינהל של מדינת ישראל חלים עליו, אלא אם כן ניתן היתר בכתב לכך מאת ממשלת ישראל או מי שהיא הסמיכה לכך.
- (ב) שר המשטרה רשאי, בצו שיפורסם בדרך שהוא יקבע, לאסור את פתיחתה או הפעלתה של נציגות הרשות הפלסטינית, להורות על סגירתה או למנוע קיום אסיפה, ככל שלא הותרו לפי סעיף קטן (א).
- (ג) לענין צו כאמור בסעיף קטן (ב) אין נפקה מינה אם פתיחת הנציגות או הפעלתה או קיום האסיפה נעשו בידי הרשות הפלסטינית או כל אדם אחר המשתמש בשמה.
8. הממשלה רשאית, בצו שיפורסם בדרך שהיא תקבע, לאסור על פתיחתה או הפעלתה של נציגות של הארגון לשהרור פלסטין (להלן – אש"פ), להורות על סגירתה ולמנוע קיום אסיפה מטעם אש"פ או בחסותו, בשטח אשר המשפט, השיפוט והמינהל של מדינת ישראל חלים עליו.
9. תוקפו של צו סגירה שהוצא לפי סעיף 7 או 8 לא יעלה על ששה חודשים וניתן להאריכו מזמן לזמן לתקופה נוספת שלא תעלה על ששה חודשים בכל פעם.
10. לצורך ביצועם של צווים לפי סעיפים 7 ו-8, יהיו למשטרת ישראל כל הסמכויות הנתונות לה על פי כל דין ובכלל זה, הסמכות להיכנס לכל מקום, להוציא ממנו כל אדם, לסגור את המקום, לפזר כל אסיפה ולנקוט כל פעולה הדרושה להבטחת ביצוע הצו, ולהשתמש לשם כך בכוח סביר.
11. הוצא צו לפי סעיפים 7 ו-8 האוסר על פתיחתה של נציגות או הפעלתה או על קיום אסיפה, לא יינתן רשיון הנדרש לפעולות אלה על פי כל דין.
12. (א) הרואה עצמו נפגע ממתן צו לפי סעיף 7 או 8 או מביצועו (להלן – הנפגע), רשאי לעתור לבית המשפט המחוזי בירושלים, ולבקש צו שימנע או שידחה את ביצועו; אין בהגשת העתירה כדי לעכב את ביצוע הצו.
- (ב) על צו של בית המשפט המחוזי ניתן לערער לפני בית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך בידי נשיא בית המשפט העליון או משנהו, אין בהגשת הערעור כדי לעכב ביצוע צו כאמור, זולת אם הורה אחרת הנשיא או משנהו.

ד ב ר י ה ס ב ר

(ב) הפעילות המדינית-שלטונית של הרשות הפלסטינית עלולה להתבצע שלא במישרין, אלא באמצעות אש"פ. על כן מוצע לתת לממשלה שיקול דעת למנוע פתיחת נציגות של אש"פ או קיום אסיפות מטעמו בתחומי מדינת ישראל, כאשר לדעתה הם רק מסך שמאחוריו מסתתרת פעילות מדינית-שלטונית של הרשות הפלסטינית. בהתאם לכך מאפשר סעיף 8 להגביל את פעילותו של אש"פ.

הוראות אלה מיועדות למנוע פעילות בעלת אופי מדיני או שלטוני בתחומי מדינת ישראל ללא הסכמת הממשלה. הסדר זה מעוגן בהסכם וכן בנורמות מקובלות של המשפט הכין-לאומי בדבר כיבוד ריבונותן של מדינות.

מצד הרשות הפלסטינית, בתחומי מדינת ישראל, מוצע להסדיר סוגיה זו בחוק זה ליישום ההסכם.

2. (א) בסעיף 7 נקבעה הנורמה המהותית. הנורמה אינה נורמה פלילית, אלא הסדר מינהלי שלפיו לא ייפתחו בישראל מוסדות, משרדים או סניפים של הרשות הפלסטינית, ולא יתקיימו מטעמה או בחסותה, כנסים, עצרות, אסיפות או תהלוכות בתחומי מדינת ישראל, אלא אם כן ניתן לכך, מראש, היתר מאת ראש הממשלה או מי שהיא הסמיכה לצורך זה.

אם תקיים הרשות הפלסטינית נציגות או פעילות שלא עפ"י היתר בניגוד לסעיף זה, יוסמך שר המשטרה להורות על סגירת הנציגות או על מניעת הפעילות האסורה.

13. בהליכים לפי סעיף 12, רשאי בית המשפט לקבל ראייה אף שלא בנוכחות הנפגע או בא כוחו או בלי לגלותה להם אם, אחרי שעיין בראייה או שמע טענות, אף שלא בנוכחות הנפגע או בא כוחו, שוכנע שגילויי הראייה עלול לפגוע בבטחון המדינה או ביחסי החוץ שלה; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.¹⁶

ראיות

14. תקופת תוקפו של פרק זה כתקופת תוקפן של תקנות שעת-חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967, המוארכות לפי פרק ב' לחוק זה.

תוקף

פרק ו': דיני יבוא

15. בפרק זה – הגדרות

"ההסכם" – ההסכם האמור בסעיף 1;

"האזור" – יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

"שטחי עזה ויריחו" – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו" – טובין מיובאים שיעדם הוא בשטחי עזה ויריחו, וכן טובין המיוצאים משטחי עזה ויריחו למדינות חוץ;

"דיני היבוא" – החוקים הבאים, לרבות תקנות וצווים מכוחם:

(1) פקודת המכס¹⁷;

(2) פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937¹⁸;

ד ב ר י ח ס ב ר

לעותר. בהליך מסוג זה אין חידוש שכן הוא נהוג בבג"צ, בהסכמת הצדדים, וכן בהליך של מעצר מינהלי, וראוי גם לעניינו לעגנו בחוק.

לפרק ו': דיני יבוא

בפרוטוקול ברבר יחסיים כלכליים, המהווה נספח להסכם עזה ויריחו (להלן – הפרוטוקול הכלכלי) הוסכם על העקרון שלפיו אין גבולות מכס בין ישראל לבין רצועת עזה ואזור יריחו, ולפיכך מעבר סחורות בין ישראל לבין הרשות הפלסטינית אינו כרוך ברישוי ובמיסוי. לעומת זאת, גבולות המכס של ישראל כלפי יתר ארצות העולם הינם גם גבולות המכס של הרשות הפלסטינית, ודיני היבוא לישראל הינם גם דיני היבוא לרשות הפלסטינית.

עם זאת, הוסכם על מספר חריגים, בהתחשב בצרכיהם המיוחדים של הפלסטינים ובקשריהם עם העולם הערבי והמוסלמי. נקבע כי לרשות הפלסטינית תהיה סמכות לקבוע שיעורים של מסי יבוא וכן להסדיר רישוי יבוא ודרישות תקינה לגבי טובין מסוימים שפורטו בשתי רשימות: רשימה A₁ המתייחסת לטובין המיוצאים בארצות ערב ורשימה A₂

3. סעיף 10 מעניק למשטרה סמכויות מפורטות לשם ביצוע צויים שניתנו לפי סעיף 7 או 8, כדי למנוע את הפעילות האסורה ובכלל זה סמכות כניסה למקום, סמכות לסגור את המקום, להרחיק אדם ממנו וכן סמכות לפזר אסיפה.

כמו כן נקבע בסעיף 11 כי אם ניתן צו לפי פרק זה, כגון צו איסור קיום אסיפה, לא ינתן לאותה אסיפה רשיון מכות תיקוק אחר.

4. סעיף 12 מיועד לתת תרופה למי שרואה עצמו נפגע ממתן צו המגביל את פעולותיו לפי סעיף 7 או 8. מוצע לאפשר לו לעתור לבית המשפט המחוזי בירושלים נגד מתן הצו או נגד דרך ביצועו. על החלטת בית המשפט בעתירה ניתן יהיה לערער לבית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך בידי נשיא בית המשפט העליון או משנהו.

בהליך כאמור תינתן אפשרות לבית המשפט לקבל ראייה שלא בנוכחות הנפגע, שכן יתכן שבסוגיה זו יהיה בגילויי ראייה שבבסיס מתן הצו, כדי לפגוע בבטחון המדינה או ביחסי החוץ שלה; על כן יש צורך להביאה לפני בית המשפט כדי שתיבחן וכדי שבית המשפט ישקול אם היא מהווה בסיס ראוי למתן הצו, אך הכרחי שלא לגלותה

¹⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

¹⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

¹⁸ ע"ר 1937, תוס' ו, עמ' 183.

- (3) חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), התש"ט-1949¹⁹;
- (4) חוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952²⁰, ככל שהוא מתייחס ליבוא וליצוא;
- (5) חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975²¹, ככל שהוא מתייחס ליבוא וליצוא;
- (6) חוק היטלי סחר, התשנ"א-1991²²;
- (7) חוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958²³;
- (8) פקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979²⁴;
- (9) חוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), התשכ"ח-1968²⁵;
- (10) חוק התקנים, התשי"ג-1953²⁶, ככל שהוא מתייחס ליבוא וליצוא;
- (11) החוקים המנויים בפסקאות (2) עד (4) בהגדרת "חיקוקי החקלאות" שבסעיף 54, ככל שהם מתייחסים ליבוא וליצוא;
- (12) כל חוק אחר, ככל שהוא נוגע ליבוא וליצוא או למסים ולתשלומי חובה ביבוא וביצוא;
- "מסי יבוא" – מכס, מס קניה ביבוא, מס ערך מוסף ביבוא ומסים והיטלים אחרים המוטלים ביבוא;
- "האגף" – אגף המכס ומע"מ במשרד האוצר;
- "המנהל" – מנהל האגף;
- "רשויות היבוא" – האגף וכל רשות אחרת שיש לה סמכויות לפי דיני היבוא;
- "הודעה" – הודעה בכתב מטעם הרשות הפלסטינית, שמסר מי שהיא הסמיכה לכך.

טובין שלגביהם
מוסמכת הרשות
הפלסטינית

16. (א) על אף האמור בדיני היבוא –

- (1) טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו, שלגביהם נקבע בהסכם כי הרשות הפלסטינית מוסמכת לקבוע את שיעורי מסי היבוא, יחויבו במסי יבוא בשיעורים שייקבעו ויפורסמו בידי הרשות הפלסטינית על פי ההסכם, ובלבד שנתקבלה עליהם הודעה;

ד ב ר י ה ס ב ר

לגבי כל הטובין שאינם מצוינים בשלוש הרשימות הללו, ולגבי כמות העולות על אלה שהוסכמו, השיעורים הישראליים של מסי היבוא ישמשו בסיס מינימלי לרשות הפלסטינית, אך היא רשאית להחליט על העלאות במסים לגבי יבוא המבוצע בידי הפלסטינים והמיועד לאזורים שבתחום סמכותה. לגבי כל הטובין שאינם מצוינים ברשימה A₁ ו-A₂, ולגבי כמות החורגות מן הכמויות המוסכמות, תופעל שיטת היבוא הישראלית, כולל תקנים, רישוי, ארץ מקור, הערכה לצרכי מכס וכדומה.

המתייחסת לטובין מארצות ערב והאיסלם ומארצות אחרות, ברשימות אלה רשאים הפלסטינים ליבא בכמויות מוסכמות, עד לצרכי השוק הפלסטיני, עוד נקבע כי לרשות הפלסטינית תהיה סמכות לקבוע שיעורים של מסי יבוא לגבי טובין נוספים, שפורטו ברשימה B, של מוצרי מזון בסיסיים וטובין הנדרשים לתבנית הפיתוח הכלכלי הפלסטינית. יצוין כי שיעור מס הערך המוסף ביבוא זה יהיה זהה למע"מ על יצור מקומי ויהיה בין 15% ל-16%.

¹⁹ ס"ח התש"ט, עמ' 154.

²⁰ ס"ח התשי"ב, עמ' 344.

²¹ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

²² ס"ח התשנ"א, עמ' 38.

²³ ס"ח התשי"ח, עמ' 160.

²⁴ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 625.

²⁵ ס"ח התשכ"ח, עמ' 156.

²⁶ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

(2) טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו, שלגביהם נקבע בהסכם כי הרשות הפלסטינית מוסמכת לקבוע את מדיניות היבוא ונהליו ינהגו רשויות היבוא לגביהם לפי הכללים והנהלים שייקבעו ויפורסמו בידי הרשות הפלסטינית על פי ההסכם, ובלבד שנתקבלה עליהם הודעה;

(3) טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו, שלגביהם נקבע בהסכם כי הם פטורים ממסי יבוא או כי הרשות הפלסטינית מוסמכת ליתן לגביהם פטור או פטור מותנה ממסי יבוא, ינהג האגף לגביהם לפי החלטות הרשות הפלסטינית על פי ההסכם, ובלבד שנתקבלה עליהן הודעה.

(ב) המנהל רשאי לפרסם בישראל, בכך דרך שתיראה לו, את שיעורי מס היבוא ואת כללי היבוא ונהליו שקבעה הרשות הפלסטינית בתחומים שבסמכותה על פי ההסכם, ושתקבלה עליהם הודעה.

טובין אחרים 17. (א) בכפוף לאמור בסעיף 16 יחולו דיני היבוא על טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם הרשות הפלסטינית קבעה ופרסמה שיעורי מס יבוא הגבוהים מן השיעורים שנקבעו בדיני היבוא, יחולו השיעורים שקבעה על טובין המיובאים כאמור, ובלבד שניתנה עליהם הודעה.

דין האזור ושטחי עזה ויריחו 18. לענין דיני היבוא יחולו הוראות סעיף זה לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976, בשיוניים המהויבים.

העברת סוגי טובין מסוימים 19. (א) שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות כללים ותנאים להעברת סוגי טובין מישראל לשטחי עזה ויריחו ומשטחי עזה ויריחו לישראל.

(ב) הועברו טובין משטחי עזה ויריחו לישראל או מישראל לשטחי עזה ויריחו בניגוד לאמור בתקנות לפי סעיף זה, יחולו הוראות הפרק השלושה עשר לפקודת המכס כאילו היו טובין מוברחים.

ביצוע ותקנות 20. (א) שר האוצר ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו בכל הנוגע למסים ולתשלומי חובה כיבוא וביצוא, למעט היטלי סחר.

(ב) שר התעשייה והמסחר ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו בכל ענין אחר הנוגע ליבוא וליצוא ובענין היטלי סחר – ובהתייעצות עם השר הנוגע לענין.

ד ב ר ו ה ס ב ר

עוד נקבע כי בתקופת מעבר תוכל הרשות הפלסטינית ליבא בנוזין לצרכי השוק הפלסטיני בתנאי שיסומן בצבע נפרד ושיונקטו הצעדים הדרושים למניעת שיווק בישראל.

הוראות פרק זה באית לאפשר יישום הוראות אלה שבפרוטוקול הכלכלי.

בנוסף, רשאית הרשות הפלסטינית לקבוע שיעורי מכס ומס קניה על רכב מיובא שירשם באזורים שבתחום שיפוטתה. כל צד רשאי לקבוע את הכללים והתנאים להעברה של כלי רכב הרשומים בצד השני לבעלותו או לשימוש של תושב הצד שלו, לרבות תשלום הפרש מסי היבוא, אם קיים, ובדיקה של הרכב כדי לוודא שהוא מתאים לתקנים הנדרשים על ידו.

פרק ז': מיסוי ישיר

21. בפקודת מס הכנסה²⁷ – תיקון פקודת מס הכנסה
- (1) בסעיף 3א, בהגדרת "אזור", בסופה יבוא "כולל השטחים הכלולים כתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקדויר בין ישראל לבין אש"פ ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994)";
- (2) אחרי סעיף 47א יבוא:
- יזכויים לתושבי האזור 48. שר האוצר רשאי לקבוע בצו כי הוראות סעיפים 34, 36 ו-37, כולן או מקצתן, יחולו, בשינויים המחויבים, גם לגבי תושבי אזור שאינם אזרחים ישראלים, כולם או חלקם, כאילו היו תושבי ישראל; לענין זה, "אזור", "תושב אזור" ו"אזרחי ישראל" – כהגדרתם בסעיף 3א.
22. בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963²⁸, בסעיף 16א(א), בהגדרת "אזור", בסופה יבוא "כולל השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו שנחתם בקדויר בין ישראל לבין אש"פ ביום כ"ב באייר התשנ"ד (4 במאי 1994)".
- תיקון חוק מס שבח מקרקעין

פרק ח': מיסוי עקיף על ייצור מקומי

23. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 – תיקון חוק מס ערך מוסף
- (1) בסעיף 1 –
- (א) בהגדרת "אזור", אחרי "וחבל עזה" יבוא "למעט שטחי עזה ויריחו";

ד ב ר י ה ס ב ר

- לפרק ז': מיסוי ישיר
- לסעיף 21
- כמסגרת החלטת הממשלה משנת 1970, שלפיה יש להשוות בין השכר המשתלם לעובדים מן השטחים לעובדים ישראלים, נהגו רשויות מס הכנסה להעניק לעובדי יהודה והשומרון וחבל עזה ניכויים וזיכויים במס הכנסה כאילו היו תושבי ישראל. מוצע לעגן נוהג זה בהקיקה, ולהסמיך את שר האוצר להחיל את הוראות סעיפים 34, 36 ו-37 לפקודת מס הכנסה גם על עובדי יהודה והשומרון וחבל עזה, לרבות השטחים שבתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית. סעיף 34 קובע כי "בחישוב המס של יחיד שהיה תושב ישראל בשנת המס יובאו בחשבון שתי נקודות זיכוי", סעיף 36 מעניק 1/4 נקודת זיכוי כזיכוי נסיעה, וסעיף 37 מעניק נקודת זיכוי אחת ליחיד שכלכלתו בן זוגו עליו.
- לסעיף 22
- סעיף 16א לחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963, קובע כי אורת ישראלי המוכר או רוכש זכות במקרקעין המצויים ביהודה והשומרון וחבל עזה יראהו לענין החוק כמוכר או כרוכש זכות במקרקעין המצויים בישראל, אך מסכום מס שבח או מס רכישה שהוא חייב בו יופחתו כל סכום מס או אגרה ששילם לשלטונות האזור בשל אותה מכירה. מוצע להבהיר כי הוראה זו תחול גם לגבי שטחי עזה ויריחו.
- לפרק ח': מיסוי עקיף על ייצור מקומי
- לסעיף 23(1) ז'-(א2) ז'-(ב)
- סעיף 16א(א) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן – חוק מע"מ) קובע כלהלן:
- "(א) לגבי מכירת טובין, העברת טובין ומתן שירותים –
- (1) לא יראו בהעברת טובין מישראל לאזור ומאזור לישראל משום יצוא ויבוא;

²⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

²⁸ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

(ב) אחרי הגדרת "אזור" יבוא:

"שטחי עזה ויריחו" – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו, שנחתם בקהיר בין ישראל לבין אש"פ ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994):

(2) בסעיף זא –

(א) בכוהרת השוליים, בסופה יבוא "ובשטחי עזה ויריחו";

(ב) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (1), במקום "מישראל לאזור ומאזור לישראל" יבוא "מישראל לאזור, מישראל לשטחי עזה ויריחו, מאזור לישראל ומאזור עזה ויריחו לישראל";

(2) בפסקה (2), אחרי "לתושב אזור" יבוא "ולתושב שטחי עזה ויריחו" ואחרי "לאזור" יבוא "או לשטחי עזה ויריחו";

(3) בפסקה (3), אחרי "לתושב אזור" יבוא "או לתושב שטחי עזה ויריחו" ואחרי "באזור" יבוא "או בשטחי עזה ויריחו";

(4) בפסקה (4), אחרי "תושב אזור" יבוא "או תושב שטחי עזה ויריחו";

(5) בפסקה (5), אחרי "לאזור" יבוא, בכל מקום, "או לשטחי עזה ויריחו" ואחרי "לישראל" יבוא "או משטחי עזה ויריחו לישראל";

(6) בפסקה (6), אחרי "באזור" יבוא "או בשטחי עזה ויריחו".

(ג) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) חוק זה יחול גם על אלה:

(1) עסקאות שעושה אזרח ישראלי באזור או בשטחי עזה ויריחו;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 23(2)(ג) ו-(13)

סעיף זא(ב) לחוק מע"מ קובע:

"(ב) יראו עסקאות שעושה תושב ישראל באזור או פעילות שהוא מפעיל באזור כאילו נעשו או הופעלו בישראל; לענין זה, "תושב ישראל" –

(1) לגבי חברי-בני-אדם –

(א) חברי-בני-אדם הרשום בישראל ועיקר פעילותו בישראל;

(ב) חברי-בני-אדם שהשליטה על עסקיו וניהולם מופעלים בישראל או שהשליטה על עסקיו וניהולם מופעלים באזור, במישרין או בעקיפין, בידי יחיד תושב ישראל; "ניהול ושליטה", לענין זה – כמשמעות הנודעת להם לענין הגדרת "תושב ישראל" בפקודת מס הכנסה;

(2) לגבי יחיד – יחיד היושב בישראל ואינו נעדר ממנה אלא העדר ארעי."

(2) לא יראו במכירת נכס לתושב אזור או למי שנוסע לאזור משום מכירה לתושב חוץ או למי שיוצא מישראל;

(3) לא יראו מתן שירות לתושב אזור כמתן שירות לתושב חוץ, ולא יראו נתינת שירות באזור כנתינתו בחוץ לארץ;

(4) לא יראו תושב אזור כתייר;

(5) לא יראו נסיעה לאזור כנסיעה לחוץ לארץ, ולא יראו בהובלת מטענים מישראל לאזור ומאזור לישראל משום יצוא או יבוא;

(6) לענין סעיף 60, לא יראו עסקים או פעילות באזור כעסקים או כפעילות מחוץ לישראל."

כאמור בדברי ההסבר לפרק ד', מצב זה של העדר גבולות מס יחול גם לגבי שטחי עזה ויריחו שבתחום השיפוט של הרשות הפלסטינית. לפיכך יש להתאים את ההוראות האמורות ולהבהיר שהן יחולו הן לגבי "אזור", שיוגדר כיהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו, והן על שטחי עזה ויריחו.

(2) פעילות באזור או בשטחי עזה ויריחו של מוסד כספי או של מלכ"ר שהוא אורח ישראלי;

לענין סעיף קטן זה –

"אורח ישראלי" – כל אהר מאלה:

(א) אורח ישראלי כמשמעותו בחוק האזרחות, דתשי"ב-1952²⁹;

(ב) תושב ישראלי;

(ג) מי שזכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, התשי"ו-1950³⁰, וזוא תושב אזור;

(ד) חברי-בני-אדם שאורח ישראלי כמשמעותו בפסקאות (א) עד (ג) הוא בעל שליטה בו; לענין זה, "בעל שליטה" – כהגדרתו בסעיף 32(9) לפקודת מס הכנסה;

"תושב ישראלי" –

(א) לגבי יחיד – יחיד היושב בישראל ואינו נעדר ממנה אלא העדרי ארעי;

(ב) לגבי חברי-בני-אדם –

(1) חברי-בני-אדם הרשום בישראל ועיקר עסקיו או פעילותו בישראל;

(2) חברי-בני-אדם שהשליטה בו וניהולו מופעלים בישראל;

(3) חברי-בני-אדם שהשליטה בו וניהולו מופעלים באזור או בשטחי עזה ויריחו, במישרין או בעקיפין, בידי אורח ישראלי.

ד ב ר י ה ס ב ר

שכר וריווח לשלטונות אזור, יופחת מסכום המס שהוא חייב בו על פי חוק זה הבלו ששילם לשלטונות האזור.

יש להתאים הוראות אלה ולהחילן גם לגבי עסקאות שעושה תושב ישראל בשטחי עזה ויריחו ועל פעילות של מוסד כספי ומלכ"ר ישראליים בשטחי עזה ויריחו.

עם זאת, מוצע כי החוק לא יחול על ישראלים כאמור המנהלים עסק קבוע ומתמשך או פעילות קבועה ומתמשכת בשטחי עזה ויריחו ונרשמו שם לצרכי מע"מ. זאת בעקבות הפרוטוקול הכלכלי שקבע כי עוסקים יירשמו לצרכי מע"מ במינהל המס של הצד שבו הם תושבים או של הצד שבו מתקיימת פעילות מתמשכת שלהם.

מוצע כי במקום לתקן כנפרד הן את סעיף זא(ב) – הדין בעסקאות של תושב ישראל באזור, והן את סעיף זא44 – הדין בעסקאות של אורח ישראלי תושב האזור, ירכז כל הנושא בסעיף אחד. כן מוצע להתאים את ההגדרות של "אורח ישראלי" ו"תושב ישראלי" שבסעיף לאלה שבפקודת מס הכנסה.

סעיף 144א לחוק מע"מ קובע:

"החלת החוק באזור

144א. (א) חוק זה יחול גם על עסקאות שנעשו באזור בידי אורח ישראלי תושב האזור, כידי חברי-בני-אדם שהשליטה על עסקיו וניהולם מופעלים באזור, במישרין או בעקיפין, בידי אורח ישראלי תושב האזור, על פעילות באזור של מוסד כספי שהשליטה על עסקיו וניהולם הם כאמור, ועל פעילות של מלכ"ר שהשליטה עליו מופעלת באזור; לענין זה –

(1) "אורח ישראלי תושב האזור" – אורח ישראלי לפי חוק האזרחות, התשי"ב-1952, היושב באזור ואינו נעדר ממנו אלא העררי ארעי;

(2) "ניהול ושליטה" – כמשמעותם בהגדרת "תושב ישראלי" שבסעיף זא(ב) לגבי חברי-בני-אדם.

(ב) חייב במס על פי סעיף זה או על פי סעיף זא(ב) בשל עסקה פלונית, החייב בשלה גם ככלו מוסף או ככלו

²⁹ ס"ח התשי"ב, עמ' 146.
³⁰ ס"ח התשי"ו, עמ' 159.

(ג) סעיף קטן (ב) לא יחול על –

(1) עסקאות של עסק קבוע ומתמשך בשטחי עזה ויריחו, ובלבד שנרשם לפי הדין המקביל לחוק זה החל שם;

(2) פעילות קבועה ומתמשכת של מוסד כספי או מלכ"ר בשטחי עזה ויריחו, ובלבד שנרשמו לפי הדין המקביל לחוק זה החל שם.

(3) אחרי סעיף 35 יבוא:

35א. שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות פטור ממס לעסקאות או לפעילות בישראל, שאינם נמשכים וקבועים, של עוסק, מוסד כספי או מלכ"ר הרשומים לפי הדין המקביל לחוק זה באזור או בשטחי עזה ויריחו.

(4) בסעיף 38, בסופו יבוא:

"(ג) עוסק זכאי לנכות מהמס שהוא חייב בו את המס הכלול בחשבונית מס שהוצאה כדין בידי עוסק הרשום באזור או בחשבונית מס שהוצאה כדין בידי עוסק הרשום בשטחי עזה ויריחו, והכוללת את הפרטים שקבע המנהל, ויראו מס כאמור כמס תשומות הכלול בחשבונית מס לפי חוק זה."

(5) בסעיף 44, במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) כללים ותנאים לניכוי מס ששולם לפי הדין המקביל לחוק זה באזור או בשטחי עזה ויריחו."

(6) בסעיף 47(ב), במקום "תכלול פרטים שקבע שר האוצר" יבוא "תהיה בצורה שקבע המנהל ותכלול פרטים שקבע";

ד ב ר י ה ס ב ר

האוטונומיה, הוסכם כי תיערך התחשבות בין ישראל לבין הרשות הפלסטינית לגבי הכנסות ממע"מ ששולם בעסקאות בין עוסקים משני הצדדים.

כדי להבטיח את אמיתות החשבוניות שיוצגו לצרכי ההחשבות, הוסכם על שימוש בחשבוניות מיוחדות בעסקאות כאמור.

מוצע לקבוע בחוק (בסעיף 38ג) המוצע את זכותו של עוסק לנכות את המס ששילם באזור או בשטחי עזה ויריחו והכלול בחשבונית שהוצאה על פי הדינים שם, ובלבד שתכלול את הפרטים שיקבע המנהל, ולהסמיך את שר האוצר לקבוע תנאים וכללים לניכוי זה (סעיף 44(4) המוצע). הואיל ופרטי החשבוניות הללו הינם עניין טכני שמתאים לקביעתו של המנהל, מוצע לשם האחידות כי גם לגבי חשבוניות ישראליות יהיה המנהל מוסמך לקבוע את צורתן ופרטיהן, במקום שר האוצר (תיקון סעיף 47(ב)). כן מוצע לבטל את הצורך באישור ועדת הכספים של הכנסת להוראות טכניות מסוג זה (תיקון סעיף 145(ג)).

לסעיף 23(3)

מוצע להסמיך את שר האוצר לפטור עסקאות הנעשות בישראל שלא על בסיס קבוע ונמשך, אם העושה אותן רשום לצרכי מע"מ באזור או בשטחי עזה ויריחו.

לסעיף 23(4), (5), (6) ו-14

לפי סעיף 44(4) לחוק מע"מ רשאי שר האוצר לקבוע הוראות בדבר "ניכוי מס ששולם באזור, אשר שר האוצר קבע שניתן לנכותו באילו היה מס תשומות".

הפלסטינים הסכימו לאמץ את שיטת מס הערך המוסף של ישראל, והוסכם כי שיעור המע"מ בשטחים שבתחום שיפוטם, ביבוא ובייצור מקומי, יהיה בין 15% ל-16% (לעומת השיעור של 17% הנהוג בישראל).

כדי לאפשר קשרי מסחר תקינים בין עוסקים בישראל לבין עוסקים בשטחי עזה ויריחו, יש לאפשר לעוסק פלסטיני הרוכש מצרכים בישראל לנכות את המס ששילם כמס תשומות לצרכי תשלום המס לרשות הפלסטינית, ולהיפך. הואיל וסביר להניח כי יהיה "עודף יצוא" ישראלי לשטחי

(7) בסעיף 52, בסופו יבוא:

"(ג) המנהל רשאי שלא לרשום עוסק, מלבד או מוסד כספי, אם יש לו יסוד סביר לחשוד שהוא יעסוק בפעולות בלתי חוקיות."

(8) בסעיף 56, בתחילתו, אחרי "עוסקים" יבוא "שהם אזרחים ישראלים" כהגדרתם בסעיף 1א(ב), שמקום עסקם הקבוע והמתמשך הוא בישראל" ובמקום "ירשום אותם המנהל כך" יבוא "רשאי המנהל לרשום אותם כך":

(9) אחרי סעיף 60 יבוא:

א.60. המנהל רשאי שלא לרשום עוסק, מלבד או מוסד כספי, שהוא תושב האזור או תושב שטחי עזה ויריחו ואינו אזרחי ישראל כהגדרתו בסעיף 1א(ב), או שהוא רשום לפי הדין המקביל לחוק זה בשטחי עזה ויריחו, והכל אם אין לו בישראל עסק קבוע ומתמשך או פעילות קבועה ומתמשכת."

(10) בסעיף 94, במקום "דו"ח תקופתי כמועד שנקבע לכך, ואף לא הגיש דו"ח ארעי כשהיה רשאי לעשות כך" יבוא "במועד דו"ח שיש להגישו לפי חוק זה";

(11) בסעיף 117 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום פסקה (10) יבוא:

"(10) הוביל טובין בניגוד להוראות סעיף 129";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום פסקאות (4) ו-(5) יבוא:

"(4) ניכה ביודעין מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38;

(5) הוביל ביודעין טובין בניגוד להוראות סעיף 129."

(12) בסעיף 129, במקום "עוסק" יבוא "אדם" ובמקום "חשבונית או תעודת משלוח" יבוא "תעודת משלוח שהוצאה כדין בישראל, באזור או בשטחי עזה ויריחו, או חשבונית שהוצאה כדין בישראל או באזור, או חשבונית שהוצאה כדין בשטחי עזה ויריחו בידי

ד ב ר ו ה ס ב ר

בישראל. כאמור לעיל, בפרוטוקול הכלכלי נקבע כי עוסקים יירשמו לצרכי מס בצד שבו הם תושבים או שבו הם מקיימים פעילות מתמשכת.

סעיף 23(10)

סעיף 94 לחוק מע"מ מטיל קנס פיגוריים על מי שלא הגיש דו"ח תקופתי או דו"ח ארעי. אפשר שלצורך יישום הפרוטוקול הכלכלי יידרשו דיווחים מיוחדים על עסקאות עם תושבי שטחי עזה ויריחו. לפיכך מוצע להרחיב סעיף זה לכל מקרה של אי הגשת דו"ח שהגשתו תידרש לפי החוק.

סעיף 23(11) ו-(12)

סעיף 129 לחוק מע"מ קובע כי ככלל יש להוביל טובין של עוסק לשימוש בעסקו ביהוד עם החשבונית או תעודת משלוח. מוצע להוסיף לכאן גם חשבונית או תעודת משלוח שהוצאה כדין באזור או בשטחי עזה ויריחו.

סעיף 23(7) עד 23(9)

סעיף 52 לחוק מע"מ קובע כי "עוסק, מלבד מוסד כספי חייבים ברישום", ולכאורה אינו מעניק שיקול דעת למנהל בענין הרישום. מוצע להבהיר כי ניתן שלא לרשום עוסק, מלבד או מוסד כספי, אם קיים חשש סביר שהוא יעסוק בפעולות בלתי חוקיות. הוראה דומה קבועה בסעיף 3 לחוק העמותות, התש"ם-1980, וסעיף 17 לפקודת החברות (נוסח הרש), התשמ"ג-1983, פורש באופן דומה (בג"צ 241/60 כרדוש נגד רשם החברות, פד"י טו עמ' 1152). סעיף 56 לחוק מע"מ קובע, ברישה של, כי "עוסקים שביקשו להירשם כאחד, ירשום אותם המנהל כך". מוצע לייחד אפשרות זו לעוסקים ישראלים שמקום עסקם הקבוע והמתמשך הוא בישראל וליתן למנהל שיקול דעת בענין זה.

כן מוצע להסמיך את המנהל שלא לרשום עוסק, מלבד או מוסד כספי פלסטיני או עוסק הרושם לצרכי מע"מ בשטחי עזה ויריחו, וזאת אם אין להם עיסוק קבוע ומתמשך

עוסק הרשום שם לפי הדין המקביל לחוק זה, ובלבד שהיא כוללת פרטים שקבע המנהל";

(13) סעיף 144א – בטל;

(14) בסעיף 145ג), המשפט המתחיל במלים "וכן תקנות המנהל" ומסתיים במלים "או לסוגים" – יימחק.

פרק ט': העברות לרשות הפלסטינית

הגדרות	24. בפרק זה –
	"ההסכם", "שטחי עזה ויריחו", "האגף", "דיני היבוא" ו"טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו" – כמשמעותם בפרק ו';
	"הסכומים המועברים" – הסכומים שעל ישראל או רשויותיה להעביר לרשות הפלסטינית לפי סעיפים 25, 26 ו-27, או לפי ההסכם או כל הסדר אחר שייערך ביניהן.
העברת מסי יבוא	25. ישראל רשאית להעביר לרשות הפלסטינית את ההכנסות ממסי יבוא שגבה האגף על פי דיני היבוא ועל פי הוראות פרק ו', על טובין המיובאים לשטחי עזה ויריחו.
העברת מס הכנסה	26. ישראל רשאית להעביר לרשות הפלסטינית סכום השווה ל-75% מן המס שגבתה על הכנסה לפי סעיף 2(2) לפקודת מס הכנסה מעבודה בישראל של תושבי שטחי עזה ויריחו שאינם אזרחים ישראלים כהגדרתם בסעיף 3א לפקודת מס הכנסה, שהועסקו כדין בישראל; העברת הסכום האמור יכול שתיעשה באמצעות מדור התשלומים בשירות התעסוקה.
העברת מס ערך מוסף	27. נערכה על פי ההסכם התחשבות בין האגף לבין הרשות הפלסטינית לגבי ההכנסות ממס ערך מוסף (להלן – ההתחשבות), והתברר כי על האגף להעביר סכומים לרשות הפלסטינית, יעבירם האגף על פי ההסכם.
קיוזו	28. (א) התברר מן ההתחשבות כי על הרשות הפלסטינית להעביר סכומים לישראל, והם לא הועברו במועד שנקבע בהסכם, יקוזזו הסכומים האמורים מן הסכומים המועברים. (ב) שר האוצר רשאי להורות על קיוזו מן הסכומים המועברים של חיובים כספיים נוספים שהרשות הפלסטינית חבה לישראל ולתאגידים שבשליטתה או בניהולה.

דבריו הסבר

עוד הוסכם כי ישראל תעביר לרשות הפלסטינית 75% ממס הכנסה שייגבה מפלסטינים מרצועת עזה ואזור יריחו שיועסקו בישראל. הנימוק להסבמה זו הינו כי הרשות הפלסטינית היא שתעניק לעובדים אלה שירותים כגון חינוך, בריאות, רווחה ותשתיות, שמש ההכנסה משמש, בין היתר, למימון.

אשר למס ערך מוסף, הוסכם כי אחת לחודש תיערך התחשבות בין מנהלי המע"מ הישראלי והפלסטיני, אשר תתייחס למע"מ על עסקאות בין עוסקים הרשומים בשני הצדדים. אם עוסקים מאזור עזה ויריחו שילמו ברכישותיהם בישראל מע"מ בסכום העולה על המע"מ ששילמו עוסקים ישראלים שרכשו מוצרים באזור עזה ויריחו, על ישראל להעביר לרשות הפלסטינית את ההפרש, ולהיפך.

סעיף 117 לחוק מע"מ קובע את העבירות לפי החוק ואת עונשן. סעיף קטן (א)(10) שבו קובע כעבירה הובלת טובין שאין עמם תעודת משלוח או חשבונית. מרצע להתאים הוראה זו לכל המקרים שהיו מנויים בסעיף 129 לאחר תיקונו באמור.

לפרק ט': העברות לרשות הפלסטינית

בפרוטוקול הכלכלי הוסכם כי ההכנסות ממסי היבוא על יבוא המיועד לאזורים שבתחום השיפוט של הרשות הפלסטינית יועברו אליה, תהא נקודת הכניסה של הטובין אשר תהא.

29. שר האוצר ממונה על ביצוע פרק זה והוא רשאי לקבוע הוראות מינהל בענין הסדרים והמועדים להעברת תשלומים לרשות הפלסטינית ולביצוע קיזוזים מהם, בכפוף להסדרים שיוסכמו עמה.

פרק י': עבודה

סימן א': היטל השוואה

הגדרות

30. בסימן זה -

"ההסכם" - ההסכם האמור בסעיף ז;

"אזור" - כל אחד מאלה: יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

"שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם;

"המינהל האזרחי" - המינהל האזרחי שהוקם על-ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון;

"חוק הביטוח" - חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשכ"ח-1986,³¹ לרבות התקנות שהותקנו לפיו;

"חוק מס מקביל" - חוק מס מקביל, התשל"ג-1973,³² לרבות התקנות שהותקנו לפיו;

"חוק שירות התעסוקה" - חוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959;³³

"היטל השוואה" - ההיטל המוטל לפי סימן זה;

"מדרור התשלומים" - כהגדרתו בסעיף 61 לחוק שירות התעסוקה.

ד ב ר י ה ס ב ר

מאזורי יהודה, שומרון וחבל עזה על פני עובדים ישראליים, וכן למנוע חיכוכים ביחסי העבודה בין סוגי עובדים אלה. הנסיון שהצטבר במשך השנים מצדיק המשכו של הנוהג האמור.

הכספים שהצטברו מתשלומי החשוואה כאמור שימשו בעבר למטרות מימון פיתוח תשתית וחוצאות שוטפות בתחומי הבריאות, התעסוקה והרווחה באזורי יהודה, שומרון וחבל עזה.

סעיפים 30, 31 ו-32

בסעיפים אלה נקבעת חובתו של המעביד לתשלום היטל השוואה בעד עובדיו תושבי יהודה, שומרון וחבל עזה המועסקים בישראל, ודרכי התשלום. היטל ההושאה הינו הצירוף של שיעור תשלומי המעביד לפי חוק מס מקביל, התשל"ג-1973, המשתלמים כאילו היה העובד תושב ישראל, וההפרש שיבן תשלומי המעביד לפי חוק הביטוח

מרצע לעגן בחוק את הסמכות לבצע העברות כספיות אלה, תוך הבהרה כי ניתן לקזז מהן סכומים שייגיעו לישראל ולרשותיה מאת הרשות הפלסטינית בהתאם להסכם ובכפוף להסדרים נוספים שיוסכמו ביניהם.

פרק י': עבודה

לסימן א': היטל השוואה:

סימן זה נועד ליתן תוקף בחקיקה להוראות הפרוטוקול הכלכלי - לגבי שטח עזה ויריחו, ולגבי יתר אזור יהודה והשומרון - לנוהג הקיים במשך שנים רבות, מאז שהוחל בהעסקת עובדים מיהודה, שומרון וחבל עזה בישראל בשנת 1970, שלפיו שולמו על-ידי המעבידים ונוכו משכר העובדים תשלומים שנועדו להשוות בין עלות שכר העבודה, המשתלם לגבי עובדים כאמור, לבין שכר העבודה המשתלם לגבי עובדים ישראליים. מטרת ההסדרים האמורים היתה, והינה גם כיום, למנוע העדפת עובדים

³¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; התשנ"ד, עמ' 91.

³² ס"ח התשל"ג, עמ' 88.

³³ ס"ח התשי"ט, עמ' 32.

31. (א) מעביד המעסיק בישראל תושב אזור או תושב שטחי עזה ויריחו שאיננו אזרח ישראלי כהגדרתו בסעיף 3א לפקודת מס הכנסה, ישלם בעדו היטל השוואה למדור התשלומים.

(ב) היטל ההשוואה יהיה בשיעור מהכנסת העובד השווה לסכום שני השיעורים הבאים; ואולם שר העבודה והרווחה ושר האוצר רשאים בצו, באישור הממשלה, לקבוע שיעור נמוך יותר:

(1) סכום השווה למס מקביל שהיה משתלם לגבי אותו עובד לפי חוק מס מקביל אילו היה תושב ישראל;

(2) סכום השווה להפרש שבין דמי הביטוח שהיו משתלמים לגבי אותו עובד לפי חוק הביטוח אילו היה תושב ישראל, לבין סכום דמי הביטוח המשתלמים לגביו לפי חוק הביטוח.

(ג) שר העבודה והרווחה יפרסם ברשומות הודעה על שיעור ההיטל, על כל שינוי שיחול בו ועל מועד תחילת השינוי.

32. (א) המעביד ישלם את היטל ההשוואה למדור התשלומים לפי כללים ובמועדים שיקבע שר העבודה והרווחה בתקנות, ורשאי הוא לקבוע בהן הוראות בדבר חובת דיווח של מעבידים למדור התשלומים.

(ב) מדור התשלומים יעביר למינהל האזרחי את סכומי היטל ההשוואה שישולמו בעד תושב האזור, בניכוי הסכומים כאמור בסעיף 33, בהתאם לנהלים ובמועדים שיוור לו שר הכטחון ושר האוצר, בהתייעצות עם שר העבודה והרווחה ובאמצעותו.

(ג) מדור התשלומים יעביר לרשות הפלסטינית, בהתאם להסכם ולנהלים שייקבעו לפיו, את סכומי היטל ההשוואה שישולמו בעד תושב שטחי עזה ויריחו, בניכוי הסכומים כאמור בסעיף 33.

33. (א) מדור התשלומים ינכה מסכומי היטל ההשוואה שגבה, וישאיר בידיו סכום בעד הוצאותיו בגביית היטל ההשוואה, כפי שקבע שר העבודה והרווחה באישור שר האוצר.

(ב) מדור התשלומים ינכה מסכומי היטל ההשוואה שגבה, ויעביר לקופת הוליס הנותנת שירותי בריאות תעסוקתית לעובדים, סכום עבור שירותי הבריאות האמורים: שר העבודה והרווחה בהתייעצות עם קופת החולים, הנותנת, לדעת השר, את מרב שירותי הבריאות האמורים, ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, יקבע את סכום הניכוי האמור או את שיעורו.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 33

סעיף זה נועד לאפשר לשירות התעסוקה לנכות מסכומי היטל ההשוואה הנגבים על-ידו סכום בעד הוצאותיו בגביית ההיטל, וכן סכום שיועבר לקופת הוליס הנותנת שירותי בריאות בעבודה לעובדים תושבי אזור יהודה ושומרון והבל עזה בישראל, בעד שירותים אלה. בנוסף מוצע לאפשר המשך הפרשת סכומים עבור ביטוח רפואי של תושבים אשר עבדו בישראל ומקבלים כיום פנסיה בשל עבודתם זו, כפי שנעשה כיום. יצויין כי בפרוטוקול הכלכלי הוסכם כי כל עוד תמשיך הרשות הפלסטינית לקיים את תכנית הביטוח הרפואי לפנסיונרים אלה, בין אם במשולב

הלאומי (נוסח משולב), התשכ"ח-1968 ולהלן - חוק הביטוח), המשתלמים גם הם כאילו היה העובד תושב ישראל, לבין דמי הביטוח הלאומי המשתלמים בעד אותו עובד לפי חוק הביטוח כמי שאינו תושב ישראל. יצויין כי אין המדובר כאן בתשלום דמי ביטוח לאומי או מס מקביל בתור שכאלה, אלא זו היא רק דרך לחישוב ההיטל, במגמה, כאמור, להביא להשוואה בעלות העבודה לגבי תושבי האזורים.

סכומי היטל ההשוואה ייגבו על-ידי שירות התעסוקה עבור המינהל האזרחי, ועבור הרשות הפלסטינית, לפי הענין.

(ג) מדור התשלומים רשאי להפריש מסכומי היטל ההשוואה שגבה סכומים למטרת ביטוחם הרפואי של תושבי האזור או תושבי שטחי עזה ויריחו שהועסקו בישראל והמקבלים פנסיה ממדור התשלומים, ולהעבירם למינהל האזרחי או לרשות הפלסטינית, לפי הענין, למטרה האמורה.

(ד) שר העבודה והרווחה יקבע בתקנות כללים ומועדים לביצוע הניכויים האמורים בסעיפים קטנים (א) עד (ג) וכן להעברת הסכומים שנוכו לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג).

34. סכומי היטל ההשוואה, בניכוי הסכומים כאמור בסעיף 33, שהועברו למינהל האזרחי, יישמשו במסגרת תקציבו למימון עבודות תשתית ופעולות שוטפות בתחומי הבריאות, התעסוקה והרווחה לתושבי האזור; שר העבודה והרווחה, בהסכמת שר הבטחון ושר האוצר, רשאי לקבוע לענין זה מטרות נוספות שאותן רשאי המינהל האזרחי לממן לטובת תושבי האזור.

35. מעביד ששילם היטל השוואה ינכה משכרו של העובד שלגביו שולם היטל, סכום השווה לדמי הביטוח שהיה רשאי לנכותם משכרו לפי חוק הביטוח, אילו היה העובד תושב ישראל, למעט דמי ביטוח שיש לנכות משכר העובד לפי חוק הביטוח כאמור בפרק שלישי 1 לחוק שירות התעסוקה.

36. על גביית היטל השוואה יחולו הוראות פקודת המסים (גביה)³⁴, כאילו היה מס, וניתן גם לגבותו בדרך של תובענה אזרחית.

37. לא שולם היטל השוואה במועד שנקבע לכך כאמור בסעיף 32(א), יחולו לגביו הוראות פרק י"ד לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976, בשינויים המחויבים, כאילו היה מס ערך מוסף; לענין זה יהיו לשר העבודה והרווחה הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור לשר האוצר, ולמנהל הכללי של שירות התעסוקה יהיו הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור למנהל כמשמעותו באותו חוק.

38. הוראות סעיפים 73 עד 76 ו-80 לחוק שירות התעסוקה, יחולו גם לענין ביצוע הוראות פיקוח סימן זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

המעביד בגין העובד תושב האזור כאילו היה תושב ישראל, אלא גם שמירת זכותו של המעביד לנכות את חלקו של העובד בהיטל כאילו היה דמי ביטוח לאומי שמשלם תושב ישראל.

לסעיפים 36 ו-37

סעיפים אלה דנים בדרכים לאכיפת גביית היטל ההשוואה. החלת הוראות פרק י"ד לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976, במקרה של פיגור בתשלום היטל ההשוואה, תאפשר בין היתר, גביית קנסות, הפרשי הצמדה וריבית על הסכומים שבפיגור.

לסעיפים 38 עד 44

הפיקוח על ביצוע הוראות הסימן המוצע יהיה בידי מפקחי שירות התעסוקה, שבידם מופקדת גביית היטל.

עם תכנית ביטוח רפואי כוללת שלה ובין אם בנפרד, תמשוך ישראל בניכוי זה, המכונה "בול בריאות", ותעבירו לרשות הפלסטינית למטרת זו.

לסעיף 34

בסעיף זה נקבעות המטרות שלהן ישמשו כספי היטל ההשוואה בידי המינהל האזרחי.

בפרוטוקול הכלכלי הוסכם כי כספי ההשוואה שיועברו לרשות הפלסטינית, לגבי עובדים מן האזורים שבתחום סמכותה, ישמשו להטבות סוציאליות ולשירותי בריאות שהיא תחליט עליהם לעובדים ולבני משפחותיהם.

לסעיף 35

עקרון השוואת עלות העבודה של עובדי האזורים לעובדים ישראלים, מחייב לא רק הטלת חובת התשלום על

³⁴ חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1399.

39. (א) מי שמסר מידע כוזב בקשר להיטל השוואה, או העלים עובדות שיש להן הסיבות לענין ביצוע סימן זה, או עשה מעשה אחר מתוך כוונה להתחמק מתשלום היטל השוואה, דינו – מאסר ששה חודשים או כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- (ב) מי שלא עשה את המוטל עליו לפי סימן זה, דינו – קנס לגבי כל עובד שלגביו נעברה העבירה.
40. לבית הדין לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון בכל הליך אורחי הנובע מהוראות סימן זה.
41. לענין סימן זה המריגה כמעביד, כדין כל מעביד אחר.
42. אין בהוראות סימן זה כרי לגרוע מהוראות כל דין.
43. בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969³⁵, בתוספת השניה, בסופה יבוא "סימן א' לפרק י' לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (תיקוני חקיקה), התשנ"ד-1994".
44. שר העבודה והרווחה ממונה על ביצועו של סימן זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.
45. תחילתו של סימן זה ביום כ"ד באייר התשנ"ד (4 במאי 1994). אולם כל סכום היטל השוואה ששירות התעסוקה נהג לגבותו לפני המועד האמור, אף אם בונה בשם אחר, יראוהו כתשלום ששולם ונתקבל כדין, ואם טרם שולם – כסכום שניתן לגבותו לפי הוראות סימן זה, וכל סכום ששירות התעסוקה נהג לנכותו או להפרישו למטרות האמורות בסעיף 34 לפני המועד האמור יראוהו כניכוי או כהפרשה שנעשו כדין.

סימן ב': שירות התעסוקה

46. בחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 –
(1) אחרי סעיף 61 יבוא:
- "פרק שלישי ו: עובדים מן האזורים**
הגדרות 61א. בפרק זה –
"עובד" – עובד שמקום מגוריו הקבוע הוא בתחום יהודה, שומרון או חבל עזה, ואינו רשום במרשם האוכלוסין;

ד ב ר י ה ס ב ר

- לסעיף 45
כאמור, ההסדרים המוצעים היו נהוגים לגבי העסקת עובדים מיהודה, שומרון וחבל עזה במשך תקופה ממושכת. מטרת סעיף זה היא לאשר את ההסדרים האמורים.
- לסימן ב': שירות התעסוקה
בפרוטוקול הכללי נקבע כי ההשמה וההעסקה של עובדים משטחי עזה ויריחו בישראל תהיה באמצעות שירות התעסוקה הישראלי ובהתאם לחקיקת ישראל.
- כמדין מוצעים עונשים על התחמקות מתשלום ההיטל או הפרה אחרת של הוראות הסימן.
סמכות השפיטה בענינים הנובעים מהסימן המוצע, הן בתובענות אזרחיות והן בהליכים פליליים, תהיה בידו בית הדין לעבודה.

³⁵ ס"ח התשכ"ט, עמ' 70.

"תנאי העבודה" – תנאי העבודה החלים על עובד לפי כל דין, הסכם קיבוצי וצו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957⁶⁶, הסדר קיבוצי או חוזה עבודה;

"תשלום סוציאלי" – תשלום לביטוח סוציאלי, לצבירת זכויות סוציאליות או למימון הטבות אחרות לעובדים, למעט דמי ביטוח;

"גמול עבודה" – שכר עבודה, דמי ביטוח, תשלום סוציאלי וכל תשלום אחר שמשלם מעביד בקשר לעבודתו של עובד בהתאם לתנאי העבודה;

"דמי ביטוח" ו"המוסר לביטוח לאומי" – כמשמעותם בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968, ובתקנות לפיו;

"מדור התשלומים" – מדור שהקימה מינהלת השירות ושעליו הוטל לבצע את הוראותיו של פרק זה; מדור התשלומים יכול שיהיה מרכזי או בלשכות שירות התעסוקה;

"מרשם האוכלוסין" – כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965.

61. ב. (א) מעביד ישלם לעובדיו את גמול העבודה באמצעות מדור התשלומים, או בחלקו באמצעות מדור התשלומים ובחלקו במישרין, הכל כפי שיוורה מדור התשלומים לפי כללים ובמועדים שיקבע שר העבודה והרווחה בתקנות; תקנות כאמור יכול שיהיו לכלל המעבידים, לסוגים מהם או למעביד פלוני.

(ב) מדור התשלומים רשאי להורות מדי פעם למעביד מהם רכיבי גמול העבודה שעליו לשלם לעובדיו או בעדם, שיעוריהם ודרכי חישובם, הכל בהתאם לתנאי העבודה.

(ג) על גביית גמול העבודה בידי מדור התשלומים יחולו הוראות פקודת המסים (גביה) כאילו היה מס וניתן גם לגבותו בדרך של תובענה אזרחית.

(ד) לא שולם גמול העבודה או מקצתו למדור התשלומים במועד שנקבע לכך לפי סעיף קטן (א), יהולו לגביו הוראות פרק י"ד לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976, בשינויים המחוייבים, כאילו היה מס ערך מוסף; לענין זה יהיו לשר העבודה והרווחה הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור לשר האוצר, ולמנהל הכללי של שירות התעסוקה יהיו הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור למנהל כמשמעותו באותו חוק.

תשלום גמול עבודה באמצעות מדור התשלומים

ד ב ר י ה ס ב ר

לקבוע כי רק חלק מן השכר ישולם כאמור, וחלקו האחר ישולם במישרין.

הוראות הסעיף מעניקות למדור התשלומים את הכוחות והסמכויות הנדרשות לגביה.

לסעיף 61 המוצע:

מוצע לעגן בחוק את הנהג הקיים מזה שנים רבות, שלפיו שכר העובדים הפלטיניים משולם באמצעות מדור התשלומים בשירות התעסוקה. עם זאת מוצע לאפשר

⁶⁶ ט"ח התשי"ז, עמ' 63.

(ה) מעביד ששילם את גמול עבודתו של עובד, או את חלקו, למדור התשלומים, יצא ידי חובתו לגבי הסכום ששולם כאמור כלפי העובד וכלפי כל אדם אחר שלו מיועד מקצתו של גמול העבודה בהתאם לתנאי העבודה; אין בהוראה זו כדי לגרוע מזכות של העובד או של אדם אחר כאמור כלפי המעביד, הנובעת מאיחור בתשלום גמול העבודה בידי המעביד.

61ג. (א) שולם שכר עבודה או מקצתו באמצעות מדור התשלומים כאמור בסעיף 61ב(א), יעביר מדור התשלומים לעובד את סכום שכר העבודה שגבה, בניכוי דמי ביטוח וכל סכום שחובה או שניתן לנכותו לפי כל דין או לפי תנאי העבודה או שהעובד הסכים לניכוי בכתב; כן יעביר מדור התשלומים לעובד, בניכוי כאמור, את הזכויות הסוציאליות המגיעות לו מכוח התשלומים הסוציאליים שגבה, למעט אלה הנובעות מתשלום סוציאלי שהועבר לגוף אחר על פי הוראות פרק זה.

תשלום שכר
העבודה לעובד
והעברת ניכויים

(ב) מיועד סכום שגבה מדור התשלומים או שניכה משכר העובד – למעט תשלום סוציאלי – לגוף בישראל על-פי כל דין או על פי תנאי העבודה, יעבירו מדור התשלומים לאותו גוף; כן רשאי מדור התשלומים, באישור שר העבודה והרווחה, להעביר מקצתם של התשלומים הסוציאליים לגוף בישראל למטרת מימון מתן הטבות לעובדים בהתאם לתנאי העבודה; בסעיף קטן זה, "גוף בישראל" – לרבות המינהל האזרחי שהוקם בידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה והשומרון.

(ג) גבה או ניכה מדור התשלומים דמי הביטוח, יעבירם למוסד לביטוח לאומי.

(ד) מדור התשלומים רשאי להעביר לרשות הפלסטינית או לגוף שהיא הסמיכה לכך תשלומים סוציאליים או סכומים אחרים שגבה או ניכה משכר העובד, אם נקבע כך בהסכם ובתנאים שנקבעו בו; בסעיף קטן זה, "ההסכם" – ההסכם בדבר הבל עזה ואזור יריחו שנחתם בקהיר בין ישראל לבין אש"פ ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994) וההסדרים שנקבעו לפיו.

(ה) מדור התשלומים רשאי לנכות מהסכומים שהוא מעביר לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ד) סכום לכיסוי הוצאותיו בגביית הסכומים ותשלומם, כפי שקבע שר העבודה והרווחה בהסכמת שר האוצר.

ד ב ר י ה ס ב ר

על פי הפרוטוקול הכלכלי, לאחר שהרשות הפלסטינית תקים מוסדות לביטוח פנסיוני אשר יקבלו על עצמם את האחריות לזכויות הפנסיה של העובדים, תעביר ישראל למוסדות אלה את ניכויי הביטוח הפנסיוני. לפיכך מוצע להסמיך את מדור התשלומים להעביר תשלומים סוציאליים לרשות הפלסטינית או לגוף שהיא הסמיכה לכך, בתנאים שנקבעו בפרוטוקול הכלכלי.

לסעיף 61ג המוצע:

מדור התשלומים מנכה מן השכר ומעביר ליעדם את דמי הביטוח הלאומי וסכומים אחרים שחובה או שמוותר לנכות לפי הדין או לפי הסכמים קיבוציים, צווי הרחבה והחזרה העבודה, או שהעובד הסכים לניכויים בכתב. את השכר נטו משלם מדור התשלומים לעובד, וכן הוא משלם לו זכויות סוציאליות כגון דמי חופשה ודמי מחלה.

דינים וחשבונות
וקביעת תנאים
וסדרים

61ד. (א) מעביד ימסור למדור התשלומים, במועדים ולפי פרטים וטפסים שיוקבעו בתקנות, דוחות בדבר כל עובד שהעסיק, מקום עבודתו, סוגה והיקפה, וגמול העבודה המגיע לעובד ובעדו ושולם לו ובעדו, לרבות פירוט רכיביו ודרך הישובם בהתאם לתנאי העבודה; תקנות כאמור יכול שיהיו לכלל המעבידים או לסוגים מהם או למעביד פלוני, וניתן לקבוע בהן פרטים נוספים שייכללו בדוחות ככל שייראה לשר דרוש לביצוע הוראות פרק זה, וכן הובה להמציא מסמכים הנוגעים לענין.

(ב) שירות התעסוקה רשאי לקבוע תנאים בקשר לשליחה לעבודה של עובדים למעביד, שמטרתם להבטיח תשלום גמול העבודה והסדר תקין של עבודתם של העובדים בישראל, ובכלל זה להתנות שליחה לעבודה כאמור במילוי נאות של החובות המוטלות על המעביד לפי פרק זה או המוטלות על העובדים על-פי כל דין או ההסכם כהגדרתו בסעיף 61ג(ד) והנוגעים לענין.

(ג) שירות התעסוקה רשאי לקבוע סדרי רישום מיוחדים לעובדים או לדורשי עבודה שאינם רשומים במרשם האוכלוסין.

61ה. (א) הוראות פרק זה כוחן יפה על אף כל הוראה אחרת שבדין או בתנאי העבודה.

סייגים

(ב) האמור בפרק זה אינו בא להטיל על שירות התעסוקה ומדור התשלומים חובה כלשהי כלפי עובד או אדם אחר לגבי סכום גמול עבודה שלא נגבה על-ידי מדור התשלומים מהמעביד, ולגבי כל זכות הנובעת ממנו, והעובד או האדם שלו מגיע הסכום האמור רשאים לתבעם בבית הדין לעבודה, לרבות תביעה בהתאם להוראות חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958³⁷; תובע כאמור ימסור למדור התשלומים הודעה על הגשת תביעתו בדרך שתיקבע בתקנות.

161. (א) שר העבודה והרווחה רשאי לקבוע בצו כי הוראות פרק זה יחולו גם לגבי עובדים שלא כהגדרתם בסעיף 61א, שאינם רשומים במרשם האוכלוסין, כשינויים שיפורטו בצו.

הרחבה

(ב) מדור התשלומים, באישור שר העבודה והרווחה, רשאי להשתמש בסמכויותיו על-פי פרק זה, כשינויים המחויבים, גם לגבי

ד ב ר י ה ס ב ר

גורעות מזכותו של העובד לתבוע בבית הדין לעבודה את מה שמגיע לו ולא שולם, אם העובד יגיש תביעה כאמור, עליו להודיע על כך למדור התשלומים, כדי שיהיה מעקב ולא ייווצר מצב של הליכים כפולים או תשלומים כפולים.

לסעיף 161 המוצע:

מוצע לאפשר שימוש בסמכויות לפי פרק זה גם לגבי עובדים זרים שאינם תושבי יהודה והשומרון או שטחי עזה ויריחו, כגון עובדים מלבנון וכן על עובדים ישראלים אם העובד והמעביד הסכימו לכך.

לסעיף 61ד המוצע:

הוראות הסעיפים מאפשרות למדור התשלומים לודא כי העובדים מקבלים את מלוא המגיע להם על פי תנאי העבודה.

לסעיף 61ה המוצע:

הסעיף מבהיר כי הוראותיו בדבר תשלומים וניכויים באמצעות שירות התעסוקה גוברות על הוראות אחרות שבדין או בתנאי העבודה, וכי אין בהן כדי להטיל על שירות התעסוקה חובה לגבי סכומים שלא נגבו על ידו, ואין הן

³⁷ ס"ח התשי"ח, עמ' 86.

עובר שלא כהגדרתו בסעיף 61א, הרשום במרשם האוכלוסין, אם העובר והמעביד הסכימו לכך בכתב.

(2) בסעיף 78, במקום "קנס המש לירות" יבוא "הקנס הקבוע בסעיף 61א(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977";

(3) אחרי סעיף 78 יבוא:

א.78. (א) מי שמסר מידע כוזב לענין פרק שלישי 1 או שהעלים עובדות שיש להן חשיבות לענין הפרק האמור, דינו - כפל הקנס הקבוע בסעיף 61א(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לכל עובר שלגביו נעברה העבירה.

(ב) מעביד שלא קיים חובה המוטלת עליו לפי סעיף 61ב או 61ד, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61א(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לכל עובר שלגביו נעברה העבירה, וקנס נוסף כקבוע בסעיף 61ג לחוק האמור לכל עובר ולכל שבוע שבו נעברה העבירה.

(4) אחרי סעיף 82 יבוא:

א.82. בכפוף לסעיף 43 תהא לבית הדין לעבודה סמכות ייחודית לדון בכל הליך אזרחי הנובע מהוראות חוק זה.

47. פעולות שעשו שירות התעסוקה ומדור התשלומים לפני תחילתו של חוק זה בקשר לעובדים שמקום מגוריהם הקבוע היה באזור יהודה והשומרון וחבל עזה, לרבות גבייה ותשלום של גמול העבודה וניכויים ממנו, יראו אותן כפעולות שנעשו כדין, והוראות מדור התשלומים ונהליו שהיו קיימים ערב תחילתו של חוק זה יראו אותם כאילו ניתנו ונעשו לפי פרק שלישי 1 לחוק שירות התעסוקה כנוסחו בחוק זה.

תשריר והוראות מעבר

סימן ג': ביטוח לאומי וחוקים קשורים

48. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968 - (1) בסעיף 92 -

תיקון חוק הביטוח הלאומי

(א) בסעיף קטן 2(א), בסופו יבוא:

"פסקה זו תחול על מי שמתגוררים באזור או בשטחי עזה ויריחו שאינם תושבי ישראל באזור, והכל כהגדרתם בסעיף 192א";

דברי הסבר

לסעיף 46(4):

מוצע לקבוע כי הסמכות לדון בהליכים אזרחיים הנובעים מחוק שירות התעסוקה תהיה נתונה לבית הדין לעבודה. זאת בכפוף לסעיף 43 לחוק, שהקים ועדת ערר לדון בעררים של מי שרואים עצמם נפגעים על ידי פעולת לשכת שירות התעסוקה בקשר לשליחה לעבודה, לרבות הפליה.

לסעיף 47:

כאמור לעיל, התשלום של שכר העובדים מן האזורים מתבצע באמצעות שירות התעסוקה מזה שנים רבות. מוצע לאשרר פעולות אלה.

לסעיף 46(2):

סעיף 78 לחוק שירות התעסוקה קובע עונש של קנס למי שעובר בניגוד להוראות החוק בדבר זיקת חובה ללשכה. מוצע לקבוע כי הקנס יהיה לפי הקבוע בסעיף 61א(1) לחוק העונשין, כפי שהוא מתעדכן מזמן לזמן.

לסעיף 46(3):

מוצע לקבוע כעבירה מתן מידע כוזב לענין העסקת עובדים מן האזורים ותנאי העבודה החלים עליהם, וכן אי קיום חובת תשלום השכר באמצעות שירות התעסוקה וחובות דיווח הקשורות בכך.

(ב) סעיף קטן (א1) – בטל;

(2) בסעיף 160 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא:

”דמי ביטוח נפגעי עבודה ואמהות;

(ב) בסופו יבוא:

(ג) שיעורי דמי ביטוח בענף ביטוח אימהות לגבי מי שמתגוררים באזור או

בשטחי עזה ויריחו שאינם תושבי ישראל באזור, והכל כהגדרתם בסעיף 192א,

יהיו כאמור בפרט 2 בלוח י', בניכוי 0.44%.

(3) בסעיף 190(א), אחרי ”מדינת חוץ” יבוא ”או רשות שאינה מדינה” ואחרי ”בענין ענפי

ביטוח לאומי שחוק זה דן בהם”, יבוא ”או המחיל זכויות או חובות לפי חוק זה על תושבי

המדינה או הרשות שעמן נכרת ההסכם”;

(4) במקום סעיף 192א יבוא:

”סוגים מיוחדים 192א. (א) בסעיף זה –
של מבוטחים

”אזור” – יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

”שטחי עזה ויריחו” – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי

של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם שנחתם בקהיר בין ישראל

לבין אש”פ ביום כ”ג באייר התשנ”ד (4 במאי 1994);

”תושב ישראל באזור” – מי שמועסק או גר באזור או כשטחי עזה ויריחו

והוא אורח ישראל או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות,

החש”י-1950, ואשר אילו מקום מגוריו היה בישראל היה בגדר

תושב ישראל;

ד ב ר י ה ס ב ר

סימן ג: ביטוח לאומי וחוקים קשורים

לסעיף 48

לפסקאות (1) ו-(2):

בפרוטוקול הכלכלי נקבע כי פלסטינים המועסקים בישראל יהיו מבוטחים במערכת הביטוח הסוציאלית הישראלית לגבי תאונות עבודה שאירעו בישראל, פשיטת רגל של מעסיקהם ודמי לידה. מוצע להתאים את האמור בסעיף 92 לחוק הביטוח הלאומי למוסכם כאמור.

כן מוצע לבטל את סעיף 92(א1), שנתקבל לאחרונה, מתוך הנחה שהמינהל האזרחי ביהודה ושומרון וחבל עזה יקים מערך שיאפשר לו לבצע עבור המוסד את בחינת התביעות ותשלום הגימלאות. בעקבות חתימת הפרוטוקול הכלכלי ולאור השלבים הבאים שנחזו במסמך העקרונות עם אש”פ, אין עוד טעם בהקמת מערך כאמור ובחללת התיקון לתקופת ביניים בלבד. בסעיף 53 מוצע כי תחילתו של ביטוח זה תהיה יום תחילתו של התיקון שהוסיף סעיף זה לחוק.

מוצע בהתאמה להפחית את שיעור דמי הביטוח המשולם לענף ביטוח אימהות עבור עובדים מן האזורים ומשטחי עזה ויריחו, ולגבות את השיעור המתויחס לדמי לידה בלבד.

לפסקה (3):

סעיף 190 לחוק מקנה לשר העבודה והרווחה סמכות להתקין תקנות לצורך ביצוע אמנה בין ממשלת ישראל למדינת חוץ בדבר יחסי גומלין בענין ענפי ביטוח שחוק הביטוח הלאומי דן בהם.

מוצע להתאים את סמכות השר ככל הדרוש גם לביצוע ההסכם עם אש”פ.

לפסקה (4):

סעיף 192א לחוק מסמיך את שר העבודה והרווחה להתקין תקנות לצורך החלת הוראות חוק הביטוח הלאומי לגבי מי שאינם תושבי ישראל ולגבי תושבי ישראל המועסקים מחוצה לו.

מכוחו של סעיף זה הותקנו תקנות באשר לזכויותיהם ותובותיהם של תושבי יהודה ושומרון וחבל עזה ולגבי תושבי ישראל המתגוררים באזורים אלה.

מוצע להתאים את סמכות השר להתקין התקנות הדרושות לאור השינויים הצפויים ביהודה ושומרון וחבל עזה בעקבות חתימת ההסכם ולהגביל את תחולתן של התקנות שהותקנו מכוח של סעיף זה בהתאמה למוסכם בהסכם.

"יום התחילה" – יום קבלתו בכנסת של חוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (תיקוני חקיקה) התשנ"ד-1994.

(ב) השר רשאי, לאחר התייעצות במועצה ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, לקבוע בתקנות זכויות וחובות לפי חוק זה, כולן או מקצתן, בשטח שיקבע השר, לגבי אלה:

- (1) מי שאינם תושבי ישראל;
- (2) תושבי ישראל באזור;
- (3) תושבי ישראל המועסקים מחוץ לישראל;
- (4) תושבי ישראל הגרים מחוץ לישראל;
- (5) תושבי ישראל המעסיקים עובדים מחוץ לישראל;
- (6) מעביר שהוא חבר-בני-ארם הרשום בישראל או חבר-בני-ארם אדם אשר 50% או יותר מהבעלות בו הם בבעלות ישירה או עקיפה של תושב ישראל או של תושב ישראל באזור.

(ג) תקנות לפי סעיף 192א בנוסחו ערב יום התחילה, שהותקנו לפני יום התחילה, ימשיכו לעמוד בתוקפן ובלבד שלא ישולמו תגמול או גימלה לפיהן למי שאינו תושב ישראל באזור, אלא בתנאים אלה:

- (1) לגבי מי שמתגורר באזור – אם התגמול או הגימלה שולמו לו לפי התקנות ביום התחילה, ולגבי קיצבת זיקנה – אם השלים תקופת הכשרה לקבלת קיצבת זיקנה לפני יום התחילה ונעשה זכאי לקיצבת זיקנה תוך התקופה שנקבעה בתקנות, אך לא יאוחר מאשר תוך שנתיים מיום התחילה;
- (2) לגבי מי שמתגוררים בשטחי עזה ויריחו – בתנאי שלא ישולמו תגמול או גימלה לפי תקנות כאמור, אלא לפי פרק ג';
- (3) לא יראו כתאונת עבודה תאונה שאירעה לאחר יום התחילה בדרך לעבודה וממנה, אם אירעה מחוץ לישראל.

תיקון חוק הבטחת הכנסה 49. בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980,³⁸ בסעיף 2 בסופו יבוא: "תושב ישראל" – לרבות תושב ישראל באזור בהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח.

ד ב ר י ה ס ב ר

הזכאים לעלות לישראל המתגוררים באזור או בשטחי עזה ויריחו.

לפרק יא: חקלאות

בפרוטוקול הכלכלי נקבע כי תהיה תנועה חפשית של תוצרת חקלאית בין ישראל לבין שטחי עזה ויריחו, בכפוף לשני סוגי מגבלות:

סוג המגבלות האחד מתייחס למספר מוצרים חקלאיים שלגביהם נקבעו מכסות חולכות ועולות, לארבע שנים, של כמות המותרות למעבר כאמור. במוצרים אלה – עגבניות,

כן מוצע כי התקנות שהותקנו מכוחו של הסעיף האמור בנוסחו כיום יעמדו בתוקפן בשינויים הטובעים מן המוסכם בהסכם.

לסעיפים 49 עד 52

מוצע להחיל את הוראות חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980, חוק המזונות (הבטחת תשלום), התשל"ב-1972, חוק מס מקביל, התשל"ג-1973, וחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התשל"ל-1970, על אזרחי ישראל או

³⁸ ס"ח התשמ"א, עמ' 30.

50. בתוק המזונות (הבטחת תשלום). התשל"ב-1972³⁹, בסעיף 2, אחרי "שמקום מושבו בישראל" יבוא "או שהוא תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח".
- תיקון חוק המזונות (הבטחת תשלום)
51. בחוק מס מקביל, התשל"ג-1973 - (1) בסעיף 1, בסופו יבוא:
- "תושב ישראל" - לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח.
- (2) בסעיף 2(א), אחרי "מעביד" יבוא "לרבות מעביד כאמור בסעיף 192א(ב)5(א) ו-(6) לחוק הביטוח".
- תיקון חוק נפגעי איבה
52. בחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התשל"ל-1970⁴⁰, בסעיף 1, בפסקה (1) להגדרת "נפגע", אחרי "תושב ישראל" יבוא "לרבות תושב ישראל באזור כהגדרתו בסעיף 192א לחוק הביטוח".
- תחילה
53. תחילתו של סעיף 48(א) ביום כ"ז באדר התשנ"ד (10 במרס 1994).

פרק י"א: חקלאות

סימן א': פיקוח חקלאי

54. בסימן זה -
- "מוצרים חקלאיים" - עגבניות, מלפפונים, תפוחי אדמה, מלונים, פטמים וביצים;
- "שטחי עזה ויריחו" - השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם האמור בסעיף 1;
- "החוק" - חוק הרשות לפיקוח חקלאי, התשמ"ח-1988⁴¹;
- "חיקוקי החקלאות" -
- (1) סעיף 55 לחוק זה;
- (2) חוק הזרעים, התשט"ז-1956⁴²;

ד ב ר י ה ס ב ר

יתקיים יבוא מארצות שכנות, שבהן הרמה הוטרנרית והפיטו-סניטרית נמוכה מזו בישראל.

חוק הרשות לפיקוח חקלאי, התשמ"ח-1988, הקים רשות שתפקידה הפעלת פיקוח לענין עבירות לפי חיקוקי המועצות החקלאיות, וכן לפי חיקוקי חקלאות לאחר שהובטח המימון הכרוך בכך. הפעלת הפיקוח לענין כל עבירה מותנית בצו של שר החקלאות בהתייעצות עם המועצה, ומשהופעל הפיקוח בידי הרשות הוא לא יופעל בידי מי שמכות הפיקוח לענין אותה עבירה היתה נתונה לו ערב תחילתו של הצו.

מוצע לקבוע, כהוראת שעה לארבע שנים, כי הרשות לפיקוח חקלאי תפעיל פיקוח לענין המגבלות שנקבעו

מלפפונים, תפוחי אדמה, מלונים, פטמים וביצים, יש לתת לחקלאים בישראל תקופת הסתגלות לפני פתיחה מוחלטת של השוק.

סוג המגבלות השני מתייחס למניעת מחלות בעלי חיים ונגעים בצמחים. בפרוטוקול הכלכלי נקבעו עקרונות ותנאים למעבר של בעלי חיים ועופות, מוצרים מחחי ומוצרים ביולוגיים, ושל צמחים וחלקיהם, כולל פירות וירקות, בין ישראל לבין שטחי עזה ויריחו, ובין עזה לבין יריחו דרך ישראל, באופן שתימנע התפשטות של מחלות ונגעים אל המשלוח או ממנו. הוראות אלה חשובות במיוחד לאור העובדה כי לישראל לא יהיה עוד פיקוח על דרכי הגידול והשהיטה באזורי עזה ויריחו, וכן לאור העובדה כי

³⁹ ס"ח התשל"ב, עמ' 87.

⁴⁰ ס"ח התשל"ל, עמ' 126.

⁴¹ ס"ח התשמ"ח, עמ' 106.

⁴² ס"ח התשט"ז, עמ' 97.

- (3) חוק הגנת הצומח, התשט"ז-1957⁴³;
- (4) פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985⁴⁴;
- (5) פקודת הכלבת, 1934⁴⁵;
- (6) חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957⁴⁶, ככל שהוא נוגע לצווים שהתקין השר לפיו לענין בעלי-חיים ומספוא.
- "הוראות ההסכם" – ההוראות הנוגעות למעבר בין ישראל לבין רצועת עזה ואזור יריחו או בין אזורים אלה דרך ישראל, של מוצרים קלאיים ושל תוצרת קלאית אחרת, לרכות בעלי חיים, מוצרים מן החי ומוצרים ביולוגיים, הכלולות בהסכם האמור בסעיף 1;
- "הרשות" – כמשמעותה בחוק;
- "המועצה המצומצמת" – המועצה שמונתה לפי סעיף 56;
- "השר" – שר החקלאות.
55. (א) לא יוביל אדם, לא יחזיק ולא ירשה לאחר להוביל ולקבל את החזקה במוצרים קלאיים שמקורם בשטחי עזה ויריחו, אלא לפי היתר בכתב מאת שר החקלאות או מי שהוא הסמיכו לכך, ובהתאם לתנאי ההיתר; הוראה זו לא תחול על הובלה והחזקה של מוצרים קלאיים בכמות סבירה לצריכה עצמית.
- (ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו – קנס.
56. השר ימנה לרשות, לענין סימן זה, מועצה מצומצמת של המישה חברים והם: שני נציגי השר, נציג של שר האוצר, נציג של המשטרה ונציג של היועץ המשפטי לממשלה, שיתמנו כולם מבין עובדי המדינה.
57. השר, בהתייעצות עם המועצה המצומצמת, רשאי לקבוע בצו את העבירות לפי חיקוקי החקלאות שלענינם תפעיל הרשות פיקוח קלאי, הכל לשם יישום הוראות ההסכם והפיקוח עליה.
58. הוצאות הרשות למימון הפיקוח לפי סימן זה, כפי שיאושרו בידי שר האוצר לאחר התייעצות עם המועצה המצומצמת, ישולמו מאוצר המדינה.
59. הוראות החוק, למעט הוראות סעיף 6(ב) שבו, יחולו, בשינויים המחויבים, לענין הפיקוח לפי סימן זה.
60. הוראות סימן זה יחולו עד תום שנת 1997, או עד מועד מוקדם יותר שיקבע השר בצו.

הובלה ואחזקה של מוצרים קלאיים

מועצה מצומצמת

החלת הפיקוח

מימון הפיקוח

תחולת הוראות

תחולה

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 55

בפרוטוקול הכלכלי כמתואר לעיל. אולם לענין זה אין מקום למעורבות של נציגי המועצות החקלאיות וארגונים קלאיים יציגים ולכן מוצע כי בנושאים אלה תפעל מועצה מצומצמת ובה נציגי משרדי הממשלה בלבד. המימון לפיקוח יהיה מאוצר המדינה.

⁴³ ס"ח התשט"ז, עמ' 79.

⁴⁴ ס"ח התשמ"ה, עמ' 83.

⁴⁵ ע"ר 1934, תוס' 1, עמ' 242.

⁴⁶ ס"ח התשי"ח, עמ' 24.

61. (א) השר ממונה על ביצוע סימן זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו. ביצוע ותקנות
 (ב) השר רשאי, כצו, לאתרו התייעצות עם המועצה המצומצמת ובאישור שר האוצר, להוסיף או לגרוע חיקוקים מן הרשימה שבהגדרת "חיקוקי החקלאות" שבסעיף 54.

סימן ב': מחלות בעלי חיים

62. בפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985, בסעיף 22(א) – תיקון פקודת מחלות בעלי חיים
 (1) אחרי פסקה (5) יבוא:
 "(5) קביעה והסדרה של בדיקה, טיפול, חיטוי, תפיסה, העברה, עיכוב, סילוק, המתה או השמדה של בעלי חיים, גוויהיהם או תוצרתם, שבגינם קיים חשש לפגיעה בבריאותם של בני אדם";
 (2) בפסקה (8), במקום "ושוקי בעלי חיים" יבוא "שוקי בעלי חיים ומיתקנים לאחזקתם של בעלי חיים".

פרק י"ב: ביטוח רכב ופיצוי נפגעי תאונות דרכים

63. בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ו-1970⁴⁷ – תיקון פקודת ביטוח רכב
 (1) בסעיף 1 –
 (א) לפני הגדרת "בעל" יבוא:
 "האזור" – יהודה והשומרון וחבל עזה, למעט שטחי עזה ויריחו;

ד ב ר י ה ס ב ר

העדר ביטוח או פירוק המבטח או כשהנהג אינו ידוע, דוגמת הקרן שהוקמה בישראל על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים. במקרה של תאונת דרכים שבה התובע הוא מצד אחד והנתבע הוא מצד שני, ניתן יהיה למנות את הקרן כמיופה כוח של התובע או הנתבע, כדי שההתדיינות תהיה באמצעותה ולא במישורין.

כדי לאפשר מעבר של כלי רכב בין שטחי עזה ויריחו לבין ישראל וללא צורך ברכישת ביטוח נוסף ומיוחד, הוסכם כי פוליסות ביטוח חובה שיוציאו מבטחים שהורשו בידי אחד הצדדים יהיו תקפות בצד השני, ויכסו תאונות שיקרו בצד השני לפי התהיקה של מקום התאונה. הוראות פרק זה באות ליישם את ההסכמות האמורות.

כדי למנוע מצב שבו ישראלי שנפגע בתאונת דרכים שאירעה באזור יהודה והשומרון או בשטחי עזה ויריחו יהיה זכאי לפיצוי נמוך יותר מחברו שנפגע בתאונת דרכים בישראל, מוצע לקבוע כי נפגע ישראלי שנפגע באזור או בשטחי עזה ויריחו יהיה זכאי להשלמת הפיצויים, בין ממבטח ישראלי ובין מהקרן שהוקמה לפי החוק.

לסעיף 62

סעיף 22(א) לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985, מקנה לשר החקלאות סמכות להסדיר בתקנות נושאים שונים שענינם בעלי חיים נגיעים או חשודים כנגועים במחלה, ואולם יש שבעלי חיים, גוויותיהם או תוצרתם, מסכנים את בריאותם של בני אדם, כלי שייחשבו כנגועים במחלת בעלי חיים. כך למשל, קיומם של חיידק הסלמונלה בביצים או של שאריות הומרים כימיים בבשר.

לאור סיכונים אפשריים הטמונים בסחר שיתפתח בעקבות הפרוטוקול הכלכלי, מוצע להסמיך את השר להתקין תקנות גם בענינים אלה.

לפרק י"ב: ביטוח רכב ופיצוי נפגעי תאונות דרכים

בפרוטוקול הכלכלי קיבלו הפלסטינים על עצמם להמשיך ולהנהיג שיטת ביטוח חובה באחריות מוחלטת לנפגעי תאונות דרכים. עם זאת, נשמרה להם הזכות לקבוע תקרה משלהם לסכום הפיצוי. הרשות הפלסטינית התחייבה להקים קרן לפיצוי נפגעים שאינם יכולים לתבוע מבטח בשל

⁴⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 15, עמ' 320.

(ב) אחרי הגדרת "בעל" יבוא:

"ההסכם" – ההסכם ברבר רצועת עזה ואזור ויריחו שנחתם בקהיר בין מדינת ישראל לבין הארגון לשחרור פלסטין ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994);

(ג) אחרי הגדרת "מבטח" יבוא:

"מבטח מהאזור" – מי שהרשויות המוסמכות לכך באזור הרשוהו לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי;

"מבטח משטחי עזה ויריחו" – מי שהרשויות המוסמכות לכך בשטחי עזה ויריחו הרשוהו לעסוק בעסקי ביטוח רכב מנועי;

(ד) אחרי הגדרת "הרשות" יבוא:

"שטחי עזה ויריחו" – השטחים הכלולים בתחום השיפוט הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית על פי ההסכם.

(2) בסעיף 3, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

(ג) פוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו, כאמור בסעיף קטן (א), תכסה אף מפני כל חבות בשל נזק גוף שנגרם לאדם, כולל הנוהג ברכב, בתאונת דרכים אשר אירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו, הכל לפי הדין החל במקום התאונה.

(ד) פוליסה המבטח, על פי הדין החל באזור או בשטחי עזה ויריחו, מפני חבות טעונת ביטוח בשל תאונת דרכים שאירעה בישראל, ושהוצאה בידי מבטח מהאזור או משטחי עזה ויריחו, לפי הענין, לכלי רכב הרשום שם, יראוה כפוליסה לפי דרישותיה של פקודה זו, ויחולו הוראות פקודה זו, בשינויים המהויבים.

(3) בסעיף 6א, במקום "סעיף 3(א)" יבוא "סעיף 3";

(4) בסעיף 28(ג), בהגדרת "בית חולים", אחרי "מוסד" יבוא "בישראל";

(5) בסעיף 51, בסופו יבוא:

(7) ביצוע הוראות ההסכם הנוגעות לביטוח רכב מנועי.

64. בהוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975⁴⁸ –

תיקון חוק פיצויים לנפגעי תאונות

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

"ישראל" – ארם הרשום במרשם האוכלוסין המתנהל לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965;

ד ב ר י ה ס ב ר

דרישות הפקודה אף שהוצאה בידי מבטח שהורשה שם ולא בידי מבטח שקיבל רשיון מאת הרשויות הישראליות.

לסעיף 63(4)

סעיף 28 לפקודה מסדיר את חובתו של מבטח לשלם לבית החולים שטיפל במי שנפגע בתאונת דרכים את הוצאות הטיפול. מוצע להבהיר כי הסעיף חל על בתי חולים בישראל.

לסעיף 63(1) עד (3)

התיקונים המוצעים כאן לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970 (להלן – הפקודה), באים להבטיח כי פוליסת ביטוח רכב חובה שהוצאה בישראל תכסה גם תאונות דרכים שאירעו באזור יהודה והשומרון או בשטחי עזה ויריחו, וכי פוליסה שהוצאה באזור או בשטחי עזה ויריחו המבטח תאונה בישראל תיחשב כפוליסה לפי

⁴⁸ ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

"האזור", "ההסכם", "שטחי עזה ויריחו", "מבטת מהאזור" ו"מבטת משטחי עזה ויריחו" – כהגדרתם בפקודת הביטוח.

(2) בסעיף 2, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הנהוג ברכב הרשום בישראל לפי פקודת התעבורה חייב לפצות נפגע שהוא ישראלי על נזק גוף שנגרם לו בתאונת דרכים שבה מעורב הרכב אף אם התאונה אירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו".

(3) בסעיף 5(ג), אחרי "בסעיף 3(א2)" יבוא "ובסעיף 3(ד)";

(4) בסעיף 8(א), אחרי "בסעיף 3(א2)" יבוא "ובסעיף 3(ד)";

(5) בסעיף 12 –

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "בשטח המוחזק על ידי צבא הגנה לישראל" יבוא "באזור";

(ב) בסופו יבוא:

"(ד) אירעה תאונת דרכים באזור או בשטחי עזה ויריחו, תפצה הקרן נפגע שאינו ישראלי הזכאי לפיצויים ואין בידו לתבוע פיצויים ממבטח מן הטעמים המנויים בפסקאות (א2) ו-(3) של סעיף קטן (א); הפיצוי יהיה בהתאם לדין החל במקום התאונה, ולקרן יהיו הזכויות האמורות בסעיפים 12 ו-12ב, לפי הענין.

(ה) הקרן תשלם לנפגע שהוא ישראלי, אשר נפגע בתאונת דרכים שאירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו, ואשר החבות לגביה אינה מכוסה בפוליסה שהוציא מבטח, השלמת פיצויים בסכום ההפרש שבין הפיצויים שהיה זכאי להם אילו אירעה התאונה בישראל, לבין הפיצויים שהוא זכאי לקבל לפי הדין במקום התאונה; הקרן רשאית לשלם לבית הולדים את הוצאות הטיפול בנפגע כאמור, כשם שמבטח חייב לשלמן לפי סעיף 28 לפקודת הביטוח.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 5(5)63

סעיף 5(5) לפקודה מסמיך את שר האוצר להתקין תקנות, מוצע להרחיב הסמכה זו גם לגבי ביצוע ההסכם בכל הנוגע לביטוח רכב מנועי.

לסעיף 2(2)64

מוצע לקבוע את אחריותו של נוהג ברכב ישראלי לפצות נפגע ישראלי לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן – חוק הפיצויים), אף אם התאונה אירעה באזור יהודה והשומרון או בשטחי עזה ויריחו.

לסעיף 3(3) ו-(4)64

פסקאות אלה נועדו להתאים את הוראות סעיפים 5(ג) ו-8(א) של חוק הפיצויים לתיקון פקודת ביטוח רכב מנועי, ולהבהיר כי הן יהולו גם לגבי מבטח מהאזור או משטחי עזה ויריחו ועל ביטוח לפי פוליסה שהוצאה בידי מבטח כאמור.

לסעיף 5(5)64

סעיף 12 לחוק פיצויים קובע את תפקידי הקרן, מוצע להבהיר כי הקרן תפצה נפגעים שאינם יכולים לתבוע ממבטח המורשה בישראל בשל כך שמונה לו מנהל מורשה או שהוא פורק, גם אם התאונה אירעה באזור או בשטחי עזה ויריחו.

כן מוצע להסמיכה לשלם לישראלים שנפגעו באזור או בשטחי עזה ויריחו את הסכום הנדרש להשלמת הפיצויים שיקבלו מהקרן או ממבטח לפי הדין במקום התאונה, עד לרמת הפיצויים שהיו מקבלים אילו אירעה התאונה בישראל, אם על האירוע לא חלה פוליסה של מבטח ישראלי, ותקרת הפיצויים באזור או בשטח עזה ויריחו תהיה נמוכה מתקרת הפיצויים בישראל.

כדי לאפשר לקרן לפעול כמופנת כוח של תובעים ונתבעים ישראליים כלפי צדדים משטחי עזה ויריחו, יש להסמיכה בחוק לעשות כן.

- (ו) הקרן רשאית לייצג נפגע שהוא ישראלי, בהתאם לייפוי כוח שנתן לה, במשא ומתן עם מבטח מאזור או משטחי עזה ויריחו או עם קרן באזור או בשטחי עזה ויריחו, או בהליכים משפטיים נגדם, וכן רשאית היא להצטרף להליכים משפטיים כאמור אם יש לה ענין בתוצאותיהם.
- (ז) שר האוצר רשאי לקבוע כללים ולתת לקרן הנהגות בכל הנוגע למילוי תפקידיה על פי ההסכם ולהוראות סעיפים קטנים (ד) עד (ו).
- (6) האמור בסעיף 15 יסומן (א) ואהריו יבוא:
- "(ב) הקרן תקבל מן הקרן הפלסטינית כמשמעותה בהסכם סכומים כאמור בהסכם."

תחילה ותשריר 65. (א) תחילתו של פרק זה ביום כ"ג באייר התשנ"ד (4 במאי 1994).

- (ב) פוליסה שהוצאה לפני תחילתו של פרק זה בידי מבטח שהורשה בידי רשויות מוסמכות ביהודה והשומרון וחבל עזה, שביטוחה מפני חבות טעונת ביטוח, רואים אותה כפוליסה שהוצאה לפי דרישותיה של פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

ד ב ר י ה ס ב ר

מבטח מורשה בישראל לקרן לגבי אותו סוג רכב ואותה תקופת ביטוח.

סעיף 15 קובע את מקורות המימון של פעולת הקרן. מוצע להוסיף לכאן את מקור המימון שנקבע בהסכם כאמור.

לסעיף 65

מוצע לתת תוקף לנוהג שהיה קיים שלפיו אופשרה נסיעה בישראל של כלי רכב מאזור יהודה והשומרון והבל עזה שהיו מבוטחים בידי מבטח שהורשה לכך בידי הרשויות המוסמכות שם, ולא בידי מבטח שהורשה לכך לפי פקודת הביטוח.

בנוסף, יש לאפשר לקרן להצטרף להליכים בין נפגע ישראלי למבטח או לקרן באזור או בשטחי עזה ויריחו, שכן יתכן שתצטרך לשאת בהשלמת הפיצויים עד לרמה שלה זכאי הנפגע לפי חוק הפיצויים ולפיכך יש לה ענין בתוצאות ההליכים.

לסעיף 64(6)

בפרוטוקול הכלכלי נקבע כי כדי לכסות חלק מהחבויות העשויות לנבוע מתאונות דרכים בישראל שייגרמו בידי כלי רכב בלתי מבוטחים הרשומים ברשות הפלסטינית, תעביר הקרן הפלסטינית לקרן הישראלית, בעד כל רכב מבוטח, סכום השווה ל-30% מהסכום שמשלם